

24/22/21. 80
022 21. 2882182
21. 21.
24/22/21. 80
21. 21.
21. 21.

गोप्यविजयी युस्तु

21. 21. 33

पुस्तक ३३
आंक १ दो.
श्रावण.

आत्म सं. ४०
वीर सं. २४६९
दो. १-४-०

प्रकाशक

जैन आर्धा नंद सला
भाषण

॥ विषय-पारंग्रन् ॥

१ श्रीमान् हेमचंद्राचार्य विरचित वीतराग स्तुति.

३१. लगवानहास मनसुभलाई. १

२ नूठन वर्षनुं मंगणभय विधान.	... तंत्री मंडण.	... ३
३ श्रवण अने संस्मरण आठ प्रकारना पक्षी अने आठ प्रकारना थुड़.	... ६	
४ जैन साहित्यनो प्रभाव.	... ...	१०
५ आध्यात्मिक ज्ञन.	... अनु० अभ्यासी	१२
६ सिद्ध हेमचंद्र व्याकरणनो रथना संवत.	मुनि श्री छिमांशुविजयज्ञ.	१६
७ चार कपायो (भजान् तस्करो)	रा. राजपाणि भगवत्ताव वोरा.	२१
८ ध्यान.	(रा. चोकसी)	२८
९ वर्तमान समाचार.		३०
१० स्वीकार-समालोचना.	... ...	३०
११ श्री जैन आत्मानं द सभा भावनगरनी वर्तमान स्थिति.	(पाठण)	

स्त्री उपयोगी

सती सुरसुंहरी चरित्र.

(लेखक रा. सुशील.)

(रागद्वयी आग अने द्वेषद्वयी काणानागते शांत करवामां जग अने भावनी उपभाने ये.३५ अहंकृत, रसिक कथा अंथ.)

आ अंथना भूग कर्ता श्री धनेश्वर मुनिनी आ कथानी रथना जैन कथा-साहित्यमा अहु ज आहरने पाव भनाय छ. वैरथी धगधगना अने रागमेड्या भुंजाता हेयाने शांत अनाववानी कगा, कुशगता अने तांडिंकता कर्ता विद्वान महाराजे आ अंथमां अहंकृत रीते अतावी छ. प्राचीन शैक्षीये लभाअेली आ कथाने अनीशक्त त्यांसुधी आधुनिक शैक्षीये भूग वस्तु अने आशय एतमाम साच्ची सरव रीते आ अंथनी रथना करवामां आवी छ.

कथारसिक वांचकवर्ग कंटाणी न ज्ञय ते माटे :थम कथा (चारत्र. पञ्ची केवण भगवाननी उपदेशधारा अने ते पञ्ची :।संगिक नैतिक उपदेश श्वेता (भूग साथे भाषांतर) सुधाअिंदु ए प्रमाणे गोठवीने अंथ आधुनिक पद्धतिए प्रगट करेल छ.

रसदृष्टि, उपदेश, चरित्रकथा अने प्राचीन साहित्यनी द्रष्टिए आ अंथ एक किंभति अथुमेल अने अनुपम अंथ छ. ओ-ट्रीक पेपर उपर सुंहर अक्षरो अने रेशभी कपडाना सुशोभित बाई डींगथी अलंकृत करवामां आवेद छ. किंभत ३. १-८-० पौर्सेज जुडु.

श्री विजयानंदसूरीश्वरज्ञ (श्री आत्मारामज्ञ) महाराजनो शताभिष्ठ महोत्सव.

आचार्य महाराज श्री विजयानंदसूरि (श्री आत्मारामज्ञ महाराज) ने जन्म विक्रम संवत् १८६२ ना चैत्र शुद्ध प्रतिपदाने देश थयो हुतो. आगामी १८६२ ना चैत्र शुद्ध १ ना दिवसे, एमनां उपकारक छवननां सो वरस पूरां थतां ढावाथो, ते दिवसे शताभिष्ठनो. महोत्सव उज्ववातुं ठराव-वामां आयुं छे.

श्री आत्मारामज्ञ महाराज, खदेखर लैनशासनना एक समर्थ ज्येति-धर छुता. समस्त लैन संघ उपर एमनो असाधारण उपकार छे, जे वर्खते अज्ञानता, बडेम, गतातुगतिकृता अने संकुचितता पौत्रपौत्रानां आसन जमावीने एहां हुतां ते वर्खते आ आचार्य महाराजे शाख अने संयमनो सिंहनाद संलग्नावी लैन संघने सचेत क्यो. शिथिलता, जडता अने पाखंड लेवा युगम्यापी अंधकारने एमणु एकदा हाथे वितयो.

जैन शासन अने नैन समाजने भाटे एमणु शुं शुं क्युं छे तेनो किंचित् ध्याव श्रीयुत लाई सुशाले लभेला रसमय *ज्ञवनयरित्रिना वांचनथी आवी शक्ती. आवा महोपकारी शासनप्रबावक पुडेना रमरण्यमात्रथी कोइ पण शासनरासिङ्गुं हुठय अक्षितावथी द्रवित थया विना न रहे. ए महोपकारी पुडेपनी शताभिष्ठ पण एटला ज उद्वास अने अविलक्ष्ट लावथी उज्वावी न्यौहाए.

अने एमने एम शुभावतां आनंद थाय छे के श्री आत्मारामज्ञ महाराजनी शताभिष्ठनी योजना संलग्नां ज श्रद्धागु धर्मप्रेमीओ अने वधावी लीधी छे. सव. आत्मारामज्ञ महाराजनां समरण्यार्थ एमना उन्पण ज्ञवन नेवां ज स्मारके योजनां ज्ञेष्ठो एम सौ कोइ स्वीकारे छे.

* ज्ञवनयरित्र छपाइ गयेक छे. किंमत आइ आना. लप्तो—

श्री जैन आत्मानंद सला-लानगर.

जैन समाजना आंगणे आवेली आ सोनेरी तकने हुरेक रीते सहज
करवा कठिन-द्वंद्व थशो. पोतानुं शुल नाम शताभिं इंडमां यथाशक्ति लक्षित
अनुसार अवश्य लभाववा द्यान आपवुं. आपणु लाभयोहये आ सुखवसर
सांपडयो छे, तेथी आपणी इरज समज्ञने अवश्य महद करवा पोतानो
उदार हाथ लंभावशो घेवी आशा राखवामां आवे छे.

श्रीआत्मारामज्ञ महाराज माटे जेमत हुनियामां छे ज नही. एो महा-
पुर्णे वीसभीसहीमां ने ज्ञेमत उडावी शासनतुं कार्य कयुं छे, ते केहिथी
अबलङ्घयुं नथी. अरेखर आ सहीमां-वर्तमान समयमां ने साधुओनी
विशाळ संख्या नजरे आवे छे ते आ प्रतारी, अण्ड त्यागीने ज
आलारी छे. पंजाब जेवा विकट प्रदेशमां शुद्ध सनातन धर्म-प्रभुश्री
महावीर लगवाननो प्रदेशो शुद्ध मार्ग आ लडवीरे ज अनेक क्षेत्रो सहन
करी उपसर्गो सहीने प्रवर्तावयो छे. आने पंजाबमां गगनचुंधी शिख
राथी अदांकुत विशाळ मंहिरो न्यां त्यां नजरे आवे छे ते आज युद्ध-
देवना उथ तपोभाणनो अलाव छे. आर्यसमाज्ञयोनो सामनो आ अण्ड
त्यागीये ज कर्यो छे. अनेक विद्वद्मान्य पुस्तको लभी धर्म उपर थता
गोटा आक्षेपेनो सचेट रहीयो आ आत्माये आपयो छे. अमेरकि जेवा
धर्मविमुख देशमां धर्मनी धोषण्या करनार आ ज वीर सुलट छे. शांति-
सागरज्ञ अने हुक्मीमुनिज्ञ जेवाओनी साये आ वीरे ज भाथ भीडी
निस्तेज कर्यो छे. जेधपुर शहेरमां धर्मथी पराइसुख बनता आत्माओने
धर्ममां स्थिर स्थापन करी शुद्ध मार्ग पर चढाव्या छे. हाकटर डार्नल
जेवा जैन धर्मना अल्याचीने पडेली शंकाओना सचेट उत्तरो शांतिथी
आ सभर्थ आत्माये ज आप्या छे. हुरेक रीते श्रीआत्मारामज्ञ महाराजे
समाज उपर अनेक उपकारो करी पोतानुं नाम अमर बनाव्युं छे. एो
अमर आत्मानो सो वर्षेनी जन्म शताभिं उजवली एो आपणी प्रथम
इरज विचारी हरेक अकारे वक्षादार रही कार्यने पोषण आपवुं एो आपणु
मुख्य कर्त्तव्य छे.

युद्धलक्षितो लाल स्त्री छो के पुढ़प छो हरेक लध शके छे. हरेकनो
सरण्यो हुक्क छे. धर आंगणे आवेली युद्धशताभिं दृष्ट गंगाने जड़र वधावी
लध जेतानुं नाम अमर करवा सहा तैयार रहेशो. शासनहेव सहुने
सद्गुरुद्विष्ट आपी शताभिना कार्यने यशस्वी बनावे एज भावना.

गोडीज्ञनो उपाश्रय, पायधुनी मुख्य.

२६-७-३५.

यरणविश्व.

ॐ

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

નમો વિશુદ્ધધર્માય સ્વરૂપપરિપૂર્ત્યે ।

નમો વિકારવિસ્તાર—ગોચરાતીતમૂર્ત્યે ॥ ૧ ॥

“ સંપૂર્ણ જ્ઞાન—દર્શન—ચારિત્રાહિ વિશુદ્ધ ધર્મવાળા,
સ્વસ્વરૂપની પૂર્ણતાને પામેલા અને વિકારેના સમૂહનો પાર
પામેલા—એવા જે ડોઈ મહાત્મા હોય તેને નમસ્કાર હો. ”

ઉપમિતિભવપ્રપંચા કથા.

પુસ્તક ૩૩ }   બીજ સં. ૨૪૬૧. શ્રાવણ. આલ્ય સં. ૪૦.   } અંક ૧ લો.

શ્રી માન્ હેમચંદ્રાચાર્યવિરચિત વીતરાગસ્તવ—સ્તુતિ

પ્રથમ પ્રકાશ.

ઉપોદ્ઘાત-(ભાગાનુવાદ)

હાઇરા

પરંજ્યોતિ પરમાત્મ ગુણ, પરમેષ્ઠી પરમ સાર;

‘ આદિત્યવર્ણ ’ જેને કંડે, (કારણ) પ્રાસ ફતમઃ પર પાર. ૧

ઉન્મૂલિત જેથી સમૂલ, કલેશ વૃક્ષ નિઃશૈપ:

મસ્તકથી જેને નમે, સુરસુરેશ નરેશ. ૨

* અને સમ વિલક્ષિતના પ્રથોગપૂર્વક વર્ણન કર્યું છે. યઃ, યમ, યેન, યસ્મૈ
ધત્યાહિ; તથા વળતી શ્રેણીમાં સઃ, તમ, તેન ધત્યાહિ. ભાપાનુવાદમાં પણ એ જ

पुरुषार्थ विद्या तथ्य, ज्यांथो मूल ++उत्थानः
 भाव भूत भावि भवेष, अवभासे जस शान् ३
 अद्वा॑ शान् आनंह ज्यां, एक आत्मतात्४
 तेह धेय अधिय ते, अहुं ते शरणु स्वॄप ४
 सनाथ तथी हुं वृ॒, तेह अथो विज्ञाप;
 तेथी थाउं कृतार्थ हुं, थड नेनो हुं हास. ५
 तेह विषे करी स्तोत्र हुं, कृ॒ पवित्र स्व वाणु;
 अवारण्यमां प्राणौने, च्या ज जन्मझेल जाणु. ६
 क्यां हुं पशुथी पशु पशु? वीतराग स्तव कर्याहु?
 पहथी अटवी लंघता, पंचु सम हुं आङ्कि ॥ ७
 अद्वा मुख्य स्वप्नु छतां, उपालंब नहि योग्य;
 वाग्नरथना अद्वालुनी, विश्वाभव पशु स्कृय. ८
 [छेम्यद्वृक्त स्तवत्था, प्रलावथी सुरक्षाल;
 वांचित इलने पामजो, कुमारपाल नृ॒त] ९
 || इति प्रथम प्रकाश ॥

प्रकारे—ने, नेने, नेथा धत्याह सरभावे—

‘ वीर सर्वसुरासुरेन्द्रमहितो वीरं वृधाः संश्रिताः । —श्री सकलार्थत्
 † अज्ञानतमःया पर थवाथी नेने ‘ आदित्यवर्णु ’ कहे हे सरभावे—

“ त्वामामनंति मुनयः परमं पुमांस-
 मादित्यवर्णममलं तमसः परस्तात् । ” —श्री भक्तामर स्तोत्र.
 †† ने धम—र्थ—काम—भोक्ष ऐ चार पुरुषार्थसाधक विद्याओनु मूल
 उत्पत्ति रथान छे. सरभावे—

“ प्रशान्तमतिगंभीरं, विश्वविद्याकुलगृहम् ।

भव्यैकगरणं जीयच्छ्रीमत्सर्वज्ञशासनम् ॥ ” —श्री ज्ञानार्थन.

१. अल=शुद्ध आत्मस्वॄप, सत्. शान=लोकलोकप्रकाशक ईवत्य, चित्. अर्थात्
 ने संविहानंह स्वॄप हे.
२. परे चालीने भेडी अटवी उक्षंघता उक्षंघता पांगणा नेवो हुं छूं. अने क्वी-
 अरे पोताना लघुता लाक्षणिक रीते निवेदन करी हे.
३. विश्वृ॒भव=शू॒भवा-अ॒ध्यन रहित. असंध्य. अव कवि कहे हे के—आवा
 हुःसाध्य वीतराग स्तवमां हुं असमर्थ छतां—अद्वाथा प्रेरित थध प्रवतेतां
 क्यांय स्वप्नना कृ॒, तो पशु उपालंबने—ठपकने पाव नथी; कारणु क अद्वा-
 वंतना असंध्य वयनरथना पशु शोषे हे,

नूतन वर्षनुं भंगलमय विधान.

आ।

ध्यात्मिक ज्ञेयातिना उज्ज्वल डिरेक्टोरडे लैनहशेननां उच्च
तत्त्वोदारा विश्वमां समझावना रहस्ये अर्पतुं, वासनामय
ज्ञवनमां मधुभिंदुनी माझक आत्मोत्ता थेक्का सासारी ज्ञवोने
सत्कर्मे अने दुष्कर्मनुं आन वर्णावतुं, तर्कवाही सान करतां
चारित्रिनी (Character) भूमिका ओळखतर क्षे ए सिद्धांतने समझवतुं, सकल सृष्टिना
अनंत पठथीर्यामांथा आत्मा-हुं-ने शोधी काढी आणभावतुं अने पौहगविक आनहोने
क्षणुकिनक्षर मानी आत्मिक आनंद प्रकटाववाना। कणावुं शिक्षण आप्पी पुश्यार्थ परायणु
थवाना जगृति अर्पतुं ‘आत्मानंह प्रकाश’ आने उत्तमा वर्गमां प्रवेश करे क्षे.

ज्ञवन एक सूतंग अस्त्वित अविविष्ट आपार क्षे; भाव ज्ञवनप्रवृत्तिनो। प्रदेश ज्ञ
अद्वाय क्षे, निश्चयदृष्टि अथवा निरपेक्ष परमात्मदृष्टियिंदुथा (standpoint of the
absolute) ज्ञेतां स्थण, काण के कार्य-कारण (time-space & causation) क्षुं
क्षे ज्ञ नदिं; ज्ञां आपणा सामान्य अनुभवमां आवता व्यवहारना (relative stand-
point) दृष्टियिंदुथा ज्ञेतां ज्ञवनप्रवृत्तिना जुदा जुदा प्रदेशो क्षे, आत्मानंह प्रकाशनी
ज्ञवनप्रवृत्ति (vital power) पण कागणो अने अद्वारोडपे स्थूलसृष्टि गणाय, परंतु
आध्यात्मिकदृष्टिये भावनासृष्टिमां पोताना वांचनगो ज्ञे क्षे सार-भाग ने ने मनुष्योने
हक्षयस्पर्शी थेपे क्षे तेना गणेना करतां तेनी आध्यात्मिक ज्ञवनप्रवृत्तिनुं माप थध शके क्षे.
काण अनाहि अनंत क्षे; परंतु सम्बगहर्षन-ज्ञान अने चारित्रिकाटितुं ज्ञवन व्यक्तिनी
दृष्टिये आहि अनंत क्षे. आता आध्यात्मिक ज्ञवनना आहि प्रकटाववा अने ए रीते
ज्ञवनप्रवृत्तिनो समन्वय (compromise) साधवा “‘आत्मानंह प्रकाश’ धीभी पण
मङ्गम प्रगति करी रहूं क्षे.

तेवोश वर्णनी उभमरे खुवावस्थाना काणगो अनुभव करतुं अने तेने उचित चेष्टा
करतुं “‘आत्मानंह प्रकाश’” स्वगत प्रवृत्त उरे क्षे-जगतमां खागिक आत्माच्छा पोतानी
खुवावस्थामां भेदेव उत्साद अने वार्यनो सहुपयोग ज्ञे धर्मभार्गमां नदिं करे तो वृद्धा-
वस्थामां यशात्ताप सिवाय अन्य अंगपथ वस्तु तेमने माटे अवशिष्ट नदिं रहे, तेम
अत्यारे भानी खुवावस्था चालु थध गेडी क्षे तो अना शके तेववा उत्सादथा मारा
वांचेने नक्कर-तात्त्विक वांचन आपवुं ए माझं कर्तव्य क्षे; अने ते गत वर्षमां
भाराथा ज्ञनी शक्युं तेववुं पारमार्थिक आवश्यकता तरिके आपेक्ष क्षे के क्षे ? उत्तर

‘ह’ कारभां आवे छे अटल संतोष थाय छे, परंतु युवावस्थाना उछिता वेगनी माझे उत्साहनो तनमनाट थां भविष्यमां वधारे सुंहर लेखसमृद्धि समर्पवानी अलिलापानो असंतोष पण साथे ज प्रकटेलो. छे के जे कार्यसिद्धि पडी ज संतोषना इपमां पक्काई जशे.

उत्तीर्णी संज्ञा चरमशासनाधिपात श्री वीरपरमात्माज्ञे श्री गौतमस्वामीज्ञ विजेत्र गणेशराने उद्देशीने प्रभोधिल उगमेवा, विए वा, बुवे वा इप त्रिपटीनो हर्षन, शान अने चारित्रिप रत्नत्रयी साथे समन्वय करी लेवाथी उहलवे छे. हर्षन, शान अने चारित्रिप गुणेना पर्याप्तिनो उत्पाद अने व्यथ थवा छां निश्चयहित्ये आत्मदब्य ध्रुव रहे छे; ते रीते प्रत्येक आत्माज्ञे हर्षन-शान-चारित्रिप रत्नत्रयी प्रकट करवा उद्घमने मुख्य करी श्री वीरपरमात्माज्ञे प्रभोधिल साध्य तरइ प्रतिहिन प्रगतिमान थवुं जोधाये, जेथी प्रभान उद्घम पुढापार्थ आगण अवितव्यता विजेत्र कारणा अवस्थ गौणू बनी जतां अंतरात्म अवस्थामां आगण वधतां परमात्मपदमां स्थिर थवानो समय अवस्थ आवी पडेहाये छे; द्वादशांगीना अीजनी साथे रत्नत्रयीनुं समन्वय साधतुं ‘आत्मानंद प्रकाश’ उत्तरकालीन भंगणमय विचारोथी तृतीवर्षमां प्रवेशतां गौरवयुक्त अलिनंदन ले छे.

संस्मरणो—

पूज्यपाद प्रातःस्मरणीय स्व० गुरुहेव श्रीमह विजयानंदसूरिज्ञ महाराजना ज्ञ-समस्यथी मांडीने सं. १६६२ ना चैत्र शुक्र १ ने हिवसे एक सो वर्ष पूर्ण थाय छे. तेनो शताधिन भडोत्सव उज्जववानो गत वर्षमां निषुंय करेलो. छे, तेने गुजरात-काडियावाड-मारवाड-मेवाड-कच्छ-अंगाण विजेत्र हेशाये सहर्ष वधावी लाधी छे. गुरुहेवना उपकारक श्रवनस्मरणे चिरस्थायी-ज्ञवलंत अनाववाने ए उत्सव डेवा इपमां उज्जवाय ए माटे स्मारक समितियो मुंबांधमां नीमाई गध छे. गुरुहेवना उपकारना अदलामां फुल नडिं तो फुलनी पांझडी समान आ जैन समाजनुं कर्तव्य छे. शताधिन निमिते गुरुहेवनुं उज्जवल श्रवनस्थित्र श्रवनना भरव्यक संस्मरणोथा फुमणांज मकट थध गयेल छे तेमज जैन धर्मने लगती प्राचीन औतिलासिक शोधज्ञान अने पुरातत्वनो समावेशवानो स्मारक अंड लगलग आहसोथी लजर खानांनो जैन अने जैनेतरानी विविध लेखसामओ साथे प्रकाशित करवामां आवशे, तेने माटे महान् तैयारीओ आली रही छे. मुख्यताये शताधिन उज्जववा माटेनी प्रेरणा पूज्यपाद प्र. श्री कांतिविजयज्ञ महाराज तथा स्व. शांतमूर्ति शाहुंसविजयज्ञ महाराज तथा श्रीविजयवद्वलभ-सूरीथरज्ञ महाराज तरइथी उहलवेली छ जेथा ते महात्माज्ञानो जैन समाजे उपकार भानवो धटे छे; एटलुं ज नडि परंतु सं. १६६२ ना चैत्र शुक्र १ नो हिवस अभिल भारतवर्षमां उत्साहपूर्वक उज्जवाय अने स्व. गुरुहेवना स्मरणांजलि अर्पाय ए चिरस्मरणीय तक्नो लाल लेवा प्रत्येक जैने यथाशक्ति साधाय अर्पवाने कठिनक थवुं जोधाये. ए महान् आत्माज्ञे भारतवर्ष उपर युगभवान तरीके छेहामां छेलेलो महान् उपकार करेलो. छे, तेनी डिंचित सेवामां प्रत्येक नंते झालो आपवो जोधाये अने ते संबंधमां विरोध भतावनारी व्यक्तित्वाये पण आवा सुंहर कार्यमां सहाय आपी,

दूतन वर्षानुं भाग्यलभय विद्यान्.

५

अपयश संपादन नाह करतां समन्वय साधीने युरहेवनी लक्षितमां उत्साहपूर्वक सामेल थई ज्युं जोध्ये.

२:—ज्ञैनधर्म प्रसारक सभाना सुवर्णुः महोत्सवना प्रसंगे ग्रे. आनंदशंकर बापुलाल श्रीव साहेब प्रभुभ छता, जेमनुं त्रीज्ञ द्विसतुं अनेनी इन समक्षतुं भाषण विशान, अव्य अने अहुआपी द्रष्टिचायुं (outlook) हतुं जेमां मे पर्याप्ती साहेबनी लज्जरी पशु हती. उपरांत ग्रे. श्रीव तथा मे पर्याप्ती साहेबे ते वर्खतमां श्री आत्मानंद सभा (आ सभा) नी मुखाकान पशु लीधी हती अने ज्ञैन विविध विषयतुं ग्राचीन साहित्य सुंदर रीते प्रकाशन करी रहेव होवा भाटे ते दिवसे अने त्रीज्ञ द्विसनी जहेर भीठीगमां आनंद जहेर कर्मी होते.

३:—ज्ञैन युरहेवना संस्थापक स्व. मुनि श्री चार्स्ट्रिविजयल (कन्धी) नी हेष-प्रभाषु झूर्ति गतवर्षना इश्वरुन मासमां श्री पालीताणु। श्रीमशेशविजयल ज्ञैन युरहेवनां स्थापन करवामां आवी हती. ते प्रसंगे तेमछे करेली युरहेवनी स्थापना, तेमनी समाज-सेवा अने पालीताणुनी नहाना ज्वलप्रवय प्रसंगे जातिभोगथी करेलुं मानवज्ञवेतुं संरक्षण, विग्रे विवेचनो थयां हतां. मेणवडो अपूर्व होतो; युरहेवनुं भीज सहगते वाव्युं हतुं ते आने इश्वरीहो वृक्ष थयुं छे. ए सहगतनी प्रभर आवनातुं अने मुंध्य तथा भावनगर कभीरीना कार्यवालडेनी निःस्वार्थ सेवानुं परिणाम छे. आ प्रसंगे तेमना विद्वान् शिष्य त्रिपुरीमु. दर्शनविजयल, शानविजयल अने न्यायविजयल विग्रे मुनिराजे निगेरनी हाजरीथी प्रस्तुत मेणवडो डीकडीक समृद्ध वन्यो होतो.

४:—अभद्रवाहथा श्री शंत्रुज्य अने (गरनारल) तीव्रेत्री शेठ श्री अनसुभलाल भापुलालहना सुपुत्र शेठ भाषेउकलालभाल अंगे ‘०’ ‘१’ पाणतो काढेलो संघ अे गतवर्षना संस्मरणुनी अपूर्व धटना छे. सेंकडो सांधु साधी महाराजे, हजरेनी संभ्यामां यात्राणु लाभ्यहेतो, साथे ध्यानालयर्यो तेवो संघ धणां वर्षो थयां नीडल्यो सांबल्यो नथी. आवा महान् भाग्यलिक कार्यने अंगे शेठ श्री भाषेउकलालभालहना पांच-पांच वर्षो थयां उहेलवेला संकल्पेतो अमल अधिकायकहेवनी दृपाथी निर्विन्दनपछे पूर्ण थध गयो छे.

५:—पू. श्री. विजयवद्धुलस्सरीक्षेदल महाराजना प्रेरणाअग्नाथा श्रीमहावीर ज्ञैन विद्यालयमां प्रतिष्ठा गतवर्षमां करवामां आवी हती, ते प्रसंगे तेऽमाशी तरहेथी ‘ प्रतिष्ठा अने तेनुं रहस्य ’ संभवी मननीय प्रवनयन करवामां आव्युं हतुं जे अतिशय रसिक अने ऐधमेद हतुं. तदुपरांत पुनामां ज्ञैन साहित्यमांहिर न्या. न्यायविजयल महाराजनी प्रेरणाथा ज्ञालवामां आवेल छे. आ संस्था विद्वान् अने अव्यासी वर्गने सुवल करी देवाना हेतुथी उत्पन्न करी छे. न्याय अने दर्शनशास्त्रोनुं संस्कृत अने मागधी भाषाद्वारा तुलनात्मक शिक्षण (comparative study) नी योजनापूर्वक छे, ते साथे ज्ञैन साहित्यतुं संशोधन कार्य पशु आ संस्था साथे संक्लित छे ए अलिनंदन लेवा जेवुं छे.

६:—ओल घंडीआ यंगमेन्स सोसायटीनुं तृतीय संभेदन गत वर्षमां मुंध्यमां थयुं हतुं, परंतु ज्ञैन डान्करन्स अने सोसाईटी वच्चे संघ कराववानी औक्य भूमिका

तैयार करवी जोधने ते भाटे कांधपणु प्रयत्न करवामां आवयो नथी ते जेहजनक विषय छे. उभयपक्षनी ऐकता थया वगर नैन शासननो झंडो विश्वना मेहनमां अभांधपणु इरकावी शकाप तेम नथी.

७:- सामाजिक दृष्टिए क्वेटोनो धरतीकंप ए गतवर्षमां प्रयांड आइत हती. क्वेटा शहेरनो नाश थतां सुमारे ७५५८८ लखर मनुष्योनो संबंधर अने करेडो इपीआनी भीडक. तनुं तुक्षान थयुं हतुं. यिहारना धरतीकंपने भूलावे तेवो प्रयांड संबंधर हतो. मनुष्योना सामुदायिक पायेनुं आ इन हतुं. ते प्रसंगे द्याणु मनुष्योंने तन-मन-धननी सदायो आपी हती. आवा प्रसंगोंचे सत्कार्यों करवाथी पुष्यनो संबंध ऐकत्र थवाथी आवी अयंकर घटनायो बनवा पाभती नथी.

हेलीरीनी नोंदः—

गतवर्षमां पू. आचार्य महाराज श्री वह्नीविजयल महाराजना शिष्य. श्री सागर. विजयल महाराज तथा मु. श्री. लालिनविजयल महाराज विग्रे सहयुक्तोना स्वर्गवासनी तथा आ सलाना अंगलूत सभासदो संघर्षी वेलचंद धनल, वहोरा नरोत्तमदास हुरभद्रंह, वारैया धरभसी हुरलभाई अने उपरी मुण्डाचंद चत्रभुज विग्रेना अवसाननी स्मरणांजलि साथे हिलगीरी पुरःसर नोंध लेवामां आवे छे.

क्षेत्रभद्रश्चनः—

प्रस्तुत मासिक गत वर्षमां गद्य अने पद्ध लेणो। मणीने लगलग ५१ लेणा आपेक्षा छे, तेमां १७ पद्ध लेणो। छे अते ३८ गद्य लेणा के. पद्ध लेणामां लगलग आइ लेणो। संघर्षी वेलचंद धनलना छे, नेमनी बोधक कितिआओ लक्ष्याण्या अने जुलती नौका विग्रे पोताना अवसानना लावोने प्रतिबंधित करती होआय छे. गतवर्षमां तेमनुं अवसान थयुं छे, नेथी तेमने स्मरणांजलि अपाचो छाँचे अने द्वे पद्ध तेमना कितिनी प्रसादी प्रस्तुत मासिकना वाचकोने मणवाती नथा तेना जह संदित नोंध लार्द्ये छीम्हे. रा. अगवानदास मनःसुभलभाई महेताना अभिमान ताग विग्रे त्रणु काठ्यो सरण आपावणा होइ सुंहर अने लालित्यभय छे. २० व्याख्यालाल धानाचंदना परमार्थ अने नेभिन्नन विग्रे चार काठ्यो विद्यार्थीओने पञ्च सरणताथी आधप्रदता अपी श्वे तेवी शैक्षीवणा छे. आ उपरांत २० नान्याणा भगवनकाल वहोरानुं गुइ गुणु रुतुि अने मुनि व्यालचंदल्लु जिनेंद्र स्तवन काठ्य अलंकारपद्ध लापामां अथिन थयेल छे. गद्य लेणामां रा. सुशीलनी प्रतिबिंध, अवणु अने संस्मरणना विग्रे वीश लेणो। प्राचीनतानो प्रकाश पाडानार अने संस्कारी छे उच्च शैक्षीथा लभायेला छे. २० सुशीलनी लेभिनी अगाण साहित्यनी क्सोटो उपर क्सायली छे. नैनसमाजमां तेयो प्रतिभाशाली लेखक छे. सत्यवानना रहस्यना भार लेणामां Key of Knowledge के ने छंग्रेलमां व्याख्यु श्री शंपतराय नैनी भार-अमेर-डोा ए अहुज विद्यापूर्ण अहार पाउलो छे तेनो अनुवाद कमशः आपवामां आवेदो छे, जेगां नक्कर तत्त्वान लरेलुं छे. मुनि श्री हर्षनविजयल महाराजना

दूतन वर्षनुं भगवन्मय विधान.

७

अमारी प्रवृद्धिशनी यात्राना छ लेण्यामां विहार हरभीआन ऐतिहासिक अने प्राचीन हड्डीकोटोनुं तेमतुं सक्षम निरीक्षण रजु थाय छ. मुनि श्री हिमांशुविजयल महाराज्ञनो आजनुं खी शिक्षणुनो लेख खी जगत् माटे अति उपयोगी अने शिक्षणीय छ. सन्मन्त्र मुनिराज श्री हुपूरविजयल महाराज्ञना विधव व्यापा कैन दर्शनतथा सुलभापि॒त् संचल विग्रे॒ पांच लेण्याए॒ प्रस्तुत मासिक्ने मुनि॒ प्रसादीया अवांकृत हड्डेलुं छ अने सरल शैलीया वैराज्यमय शिक्षणु प्रबंधनी पूर्ति॒ हड्डेली छ. २० मौष्णिनलाल हड्डीयं हैसाइनो अद्वृद्धत भावनानो लेख एक अन्य दर्शनीया छैन दर्शन अने वैराज्य तरक्षनी भावनानो घोतक छ. भी हुर्मिंगवारनो छैन धर्मना सिद्धांतोनुं विधाननो लेख धूचेलु भापामां होतो तेतुं भावांतर आपवामां आवेलुं छ. २० चाक्सीना स्वाध्याय अने संघम विग्रे॒ चार लेण्या आधारामिक छैन अने आश्राय माटे उपयोगी छ. आ सभाना सेकेटरी भाई वृद्धभद्रास विसेवनहास गांधीना चिंतन, उपवास अने आवकायारना लेण्या तत्वज्ञान अने सहायारने अंगेडीक अकाश पाडे छ. मारवाडमां हड्डेलण्ठा विषयक कैनेनानी परिस्थितिनो तेमनो लेख तेमनी यात्राना प्रवास हरभीआननी तेमनी अनुभवनी हड्डीकतथा रजु थयेली छ, जे भननाय छ. हिंदुस्तानमां कैनेनानी वर्तीविषयक दशाना सात लेण्या २० नरेतम धी. शाहना छ. आ आपतमां तेण्या वारंवार रस लेता आव्या छ. २० धीरुमारनो सक्षिय शाननो लेख शानकियाना रहस्यतुं हड्डी लान आये छ. तदुपरांत नृतनवर्षनुं भगवन्मय विधान मासिक डमाई तरक्षी आपवामां आवेलुं छ अने स्वाकार अने समालेच्यनाना चार लेण्या तथा वर्तमान सभायारना ऐ लेण्या २० सेकेटरीना छ. मुख्यपृष्ठ उपर श्री उपाधिभवप्रपञ्चा कथाकारनो निष्पक्ष दृष्टिवागो नमस्कारात्मक अनुष्टुप् श्लोक छ.

भावना—

प्रस्तुत नवीन वर्षमां धर्मज्ञवनमां अणना प्रगति थाय तेवी सुदूर शैलीया लेण्या आपवा धूमा राङ्गली छ देव शुरु अने धर्मना श्रद्धा अने हड्डेलण्ठीना प्रगति विशेष प्रभाष्यमां प्रकटी आत्मानुभवनी जांभी थाय तेवा हेतुपुरःसर नवीन वर्षमां लेण्या आवश्य; आ अमारी भावनानी सङ्गता साक्षर लेखडा उपर निर्भर छ. प्रांते पूज्य मुनिश्चां, लेखडा तेमज्ञ साक्षर गृहस्थ लेखडानो प्रस्तुत पत्र साथे साहानुभूति धरावनार तरीक आलार मानाए॒ छाए॒ तेमज्ञ नवीन वर्षमां अमारी भावनाओने (Noble aspirations) विशेष अण भए तेवी विचार-भण्यालिकाने लंभावी छैन समाज्ञने विशेष उपयोगी लेण्या आपवा साहर निमंत्राए॒ छाए॒.

ठेट्लाक अटपटा संज्ञेणा वर्च्ये आ सभानो स्थापनाने ओगणुआणीश वर्षो थध गया छतां रौप्य मणेत्सव उज्जववानो सभाए॒ दराव डरेल होवा छतां उज्ज्वी शकाए॒ नथा; परंतु सभाना कार्यवालडाने आ हड्डीकत वडेली तडे पुनः लक्ष्यमां लेवा सूचवाए॒ छाए॒ डे नेथी शुरुलक्षित, शानोद्धार, साहित्य प्रचार, अने समाज्ञसेवा विग्रेनो संपूर्ण॑ हेवाल तेनिमिगे प्रकट करवानुं अने. निविध सालित्य प्रचार शें सभानो उद्देश आलु रहेल के अने

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

એટલા જ માટે સીરીજના અંથેની યોજના સભાએ કરેલ છે. વસુહવાહંડી જેવા માચીનતમ કથાનુયોગના અંથના એ ભાગનું પ્રકાશન, સ્વીકૃપયોગી સીરીજની યોજના, ભાહુતકદેખસૂત્ર-છેદ સૂત્રઅંથનો પ્રથમ વિભાગ, ચાર કર્મઅંથો વિગેર અંથો છપાયા છે, પાંચમો-છ્રો કર્મઅંથ છપાય છે. સિવાય આત્માનંદ શતાણિદ સીરીજના ચાર અંથેનું પ્રકાશન થઈ ચૂક્યું છે. શતાણિદના સ્મારકદ્વારે અન્ય અંથેનું પ્રકાશન તૈયાર થાય છે. આ શતાણિદ સ્મારકનીસીરીજના અંથેનું પ્રકાશનકાર્ય આ સભાને સુધ્રત થયેલ હોવાથી તે માટે અમારો આનંદ વ્યક્ત કરીયે છીએ.

અંતિમ પ્રાર્થના—

આપણું જીવન કોઈ મહાન અર્થથી ભરેલું છે. આપણું લાગે જે કાંઈ કાર્યનો હિસ્સો આવેલો છે તે બનાવી લેવામાં મહાન યોજના પૂર્ણ થવાનો કોઈ પરમ કલ્યાણુકર સંકેત સમાચેલો છે. આપણી અદ્યમતિમાં આપણું વર્ત્માન કાર્ય અન્યને સાંપ્રદેલ કાર્યોના મુક્તાખ્યન ગમે તેઠલું તુચ્છ જણાતું હોય છતાં અનંત જ્ઞાનયુક્ત જ્ઞાનીઓની દર્શિને તે તેવું ભાસતું હોતું નથી, તેથી જ આપણે અંતરાત્મ સ્વરૂપ થએ પરમાત્મસ્વરૂપ તરફ પ્રગતિ કરવાની છે. આ પરમાત્મસ્વરૂપ પ્રાપ્ત કરવાની કળા પ્રત્યેક વાયક આપ્ત કરે-એ આશાસાથે ઉપસંહારમાં તેવીશમા વર્ત્માં દેવલોકના સ્વામી ઈદ્રેના ગુરુસ્થાને વર્તતા પ્રાયસ્ક્રિંશત (૩૩) અધિકાર્યક દેવોનું મંગલમય સ્મરણું કરી નવીન વર્ત્માં તે શુદ્ધદેવો પ્રસ્તુત પત્રના વાંચડાના જીવનમાં રસપૂર્તિ કરે, તેવીમાં જ્ઞાનજ્યોતિ ભરે, ભુદ્ધિમાં વિવેક પૂરે, હિતમાં અદ્વાતો લંડાર ભરે, સમસ્તલંઘનની પરમાત્મા સાથે અભેદ એકાએ (absorption) કરાવે અને ભૂત્તિમાન આનંદ ઉત્પન્ન કરી નવચેતના અડટાવે એ માંગલિક પ્રાર્થના સાથે શિવમાર્ગના વિસામાદ્ય દરદ્દ સાગરાપમના આયુષ્યવાળા સવાર્થસિદ્ધ વિમાનથી ચ્યવી આહિ તીર્થીકરપદ પ્રાપ્ત કરેલા શ્રી ન્રાપલદેવપ્રભુ પ્રતિ નીચેનો સુતિશ્લોક સાદર કરી વિરમાયે છીએ.

શ્રીનામેયઃ સ વો દેયાદમેયાઃ પરમા રમાઃ ।

યન્નામધ્યાનતઃ સર્વાઃ સિદ્ધ્યઃ સ્યુઃ સ્વયંવરાઃ ॥

ॐ શાંતિઃ શાંતિઃ શાંતિઃ

ગુરુના પ્રકારના પક્ષીઃ આઠ પ્રકારના ગુરુઃ

આઠ પ્રકારના પક્ષીઃ આઠ પ્રકારના ગુરુ—

ગુરુના પ્રલાવ અને શુદ્ધલક્ષ્મિનાં ક્રણ વિષે સર્વ શાસ્ત્રો પ્રાય: એકમત છે. ‘ગુરુ વિના જાન ન હોય’ એ કથન એક યા એજ રીતે સર્વ દેશમાં, સર્વ સાહિત્યમાં ઉત્ત્યું છે. યસ્ય દેવે પરામર્કિઃ યથા દેવે તથા ગુરૌ-એ પ્રકારનાં શ્રુતિવચ્ચનો, પ્રલુલક્ષ્મિ અને શુદ્ધલક્ષ્મિને લગલગ એક જ ડેટીમાં મૂકે છે. કોઈ કોઈ વાર, લક્ષ્મિમાગ્નિમાં તો ગુરુને ઈશ્વરના પ્રતિનિધિસ્વરૂપ પણ વર્ણૂયા છે.

સતગુરની પ્રાપ્તિ, એમનો સત્તસંગ, એમનો ઉપહેશ એ બધું કોઈ પુણ્યશાળીને જ સાંપડે. સતગુરને વિષે શ્રદ્ધા અને એમણે દર્શાવિલા માર્ગમાં ક્રિયાલિકિય એ બહુ કંઈન વાત છે.

સામાન્ય લક્તાજ્ઞન ગુરુની પાત્રતા લાગે જ પરણી શકે છે. વેષ અથવા સંપ્રદાયનાં આદ્ય ચિનહેં જ આજે તો ગુરુનાં અનિવાર્ય લક્ષણો બની ગયાં છે. સ્વ. શ્રી આત્મારામણુ મહારાજ, સામાન્ય જનસમૂહના બોધને અર્થે વિવિધ પ્રકારના ગુરુઓનાં સ્વરૂપ વર્ણિતે છે: આઠ પ્રકારના પણી સાથે આઠ પ્રકારના ગુરુઓને સરખાવે છે. સામાન્ય જિજાસુ પણ એમાંથી ધર્મા બોધ મેળવી શક્શો: સ્વાર્થી કે દંબી ગુરુના પાશમાંથી પણ બચી જશે.

(૧) નીલ ચાસ પક્ષી ધારું સુંદર હોય છે, લોકો એના શુલ શુકન દે છે; પણ એ રૂપે જેટલું સુંદર છે તેટલું જ શાખમાં અને વહેવારમાં કડોર છે. એનાં વચ્ચે કાનને નથી ગમતા તેમ તે કીડાઓનું લક્ષણું કરે છે.

કેટલાક ગુરુ, સુવિહિત સાધુનો વેષ સર્જે છે, પણ અશુદ્ધ પ્રરૂપણા કરતા હોવાથી અને અસંયમી તથા પ્રમાદી હોવાથી તેમને નીલ ચાસની સાથે સરખાવી શકાય.

(૨) ફોય પક્ષીઃ એ નથી સુંદર, નથી શુદ્ધ આહારી (એટલે કીડાનું લક્ષણું કરે છે) પણ એનો ધર્મનિ સુંદર હોય છે. કેટલાક ગુરુમાં વેષનો અભાવ હોય છે, મહામત પાળવામાં પણ અશક્ત હોય છે, પરન્તુ એમની પ્રરૂપણા શુદ્ધ હોય છે.

૧૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

(૩) ભ્રમરઃ એ નથી સુંદર, નથી હોતો મધુર સ્વર: પણ એની કિયા-પ્રણોને કંઈ પીડા કર્યા નિના મધુસંચય કરવાની કળા-સરસ છે. ગુરુ-ઓમાં કેટલાક વેષવાળા નથી હોતા-ઉપહેશક પણ નથી હોતા; પરંતુ કિયા ઢીક હોય છે.

(૪) મોરઃ મધૂર હેખાવે ખૂબ સુંદર છે, એની કેકા પણ મધુર છે; પરંતુ તે સર્વ આહિનું લક્ષણું કરે છે. ગુરુ-ઓમાં પણ કેટલાક વેષધારી અને સારા ઉપહેશક હોય છે, પણ એમની કિયા શુદ્ધ નથી હોતી.

(૫) કોકીલઃ એનો કંઠ અતિ મધુર છે, એ આગ્રમંજરીનો આહાર કરે છે; પરંતુ એ કાગડાથી પણ અધિક કાળી હોય છે. ગુરુ-ઓમાં પણ કેટલાકની કિયા, ઉપહેશ જરાણર હોય છે; માત્ર વેશ નથી હોતો.

(૬) હંસઃ એ સુરૂપ હોય છે, કમળ-નાળનો એનો આહાર પણ શુદ્ધ છે, પરંતુ એનામાં મધુર સ્વર નથી હોતો. કેટલાક ગુરુમાં વેષ તથા કિયા હોય છે, પણ ઉપહેશ નથી હોતો-અનધિકારી હોવાથી ઉપહેશ આપી શકતા નથી.

(૭) પોપટ: કેળવાચેલો પોપટ અહીં લેવાનો છે. એ રૂપે રમણીય હોય છે, પક્ષ પુળાદિ અહુણું કરતો હોવાથી એની કિયા પણ શુદ્ધ છે અને એનાં વચ્ચનો પણ કર્ષુંબિય હોય છે. ગુરુ-ઓમાં આવા નાણે શુણુવાળા પુરુષ પુણ્યચોગે જ મળે.

(૮) કાગડો: એનામાં નથી રૂપ, નથી શાળમાધ્યર્ય કે નથી કિયાશુદ્ધ, રંગે કાળો હોય છે, અવાજે કર્કશ હોય છે અને માંસ-મળાદિ આરોગ્યનો હોવાથી અપવિત્ર પણ છે. એ રીતે કેટલાક ગુરુઓ ઉપહેશ, કિયા અને રૂપે કરીને ત્યાજ્ય ગણ્યાય છે.

જૈન સાહિત્યનો પ્રલાવ-

હિંદુસ્તાનના સાહિત્યનો ધર્તિહાસ (A History of Indian Literarure) એ નામનું એક પુસ્તક હાલમાં મી. હર્બિટ ગાડને પ્રસિદ્ધ કર્યું છે. ટૂંકમાં પણ વ્યાપક શૈલીએ એમણે હિંદુસ્તાનના પ્રાચીન સાહિત્ય અને ધર્તિહાસનો ઢીક ઢીક પરિચય આપ્યો છે.

શ્રવણ અને સંસ્કૃતાણુ.

૧૧

દક્ષિણુ પ્રહેશમાં જૈન સાહિત્યનો કેટલો પ્રલાવ હતો તે તેમણે એક-એ ખાનામાં બહુ સરસ રીતે વર્ષાંથું છે. એ હકીકત કેટલાકોને માટે કદાચ તફન નવીન જેવી પણ જણુશે.

ભારતમાં ભારે હુકાળ પડવાથી આડેક હજાર કેટલા જૈન મુનિઓ દક્ષિણુ તરપુ ગયા. એ વખતે ત્યાં એક પાંજ્ય રાજા રાજ્ય કરતો હતો. પ્રત્યેક મુનિએ એક એક શ્લોક લગ્ની રાજને અર્પણુ કર્યો. પાંજ્ય રાજને એક શ્લોક માત્રથી સંતોષ ન થયો. તેણુ ગેલા આડ હજાર શ્લોકો પાણીના વહેતા પ્રવાહમાં નાખી હીધા.

આશ્ર્વયની વાત એ બની કે આડ હજારમાંના ચારસો શ્લોક પાણીમાં ભીન્યા વિના સામે કિનારે પહોંચ્યા. એ શ્લોકો આજે પણ હૈયાત છે અને એમાં રહેલા કદ્વયનાવૈલવની બધા પંડિતો એક અવાજે સુતિ કરે છે. પોપ નામના એક ગૃહસ્થે એનો અંગ્રેજ અનુવાદ પણ તૈયાર કરી બહાર પાણી છે. “નલાહીયર” એ પુસ્તકનું નામ છે.

વાનકી જેવો એક શ્લોકાર્થ આ રહ્યો:

સમુદ્રમાં સ્નાન કરવા કેટલાક સજજનો દરીયા કિનારે ગયા. સાગર ગજેતો હતો—કિનારા સાથે અથડાઈએના મોંન પાછાં વળતાં હતાં. અનામી સંગીત જામણું હતું.

એકે કહ્યું: “ ઉલા રહો, ઉતાવળ કરશો મા. આ કોલાહલ શાંત થવા ધો. પછી આપણે દરિયામાં ઉતરી સ્નાન કરી લઇશું. ”

એ જ પ્રમાણે કેટલાકો પોતાનું આત્મશ્રેય સાધવા વાંछે છે ખરા, પણ કહે છે: “ ઉલા રહો: સંસારનાં બધાં કામકાજ પતાવી નાખવા ધો—નિરાંતે—અંતે પુષ્ય કે પરાયકારનાં કામ કરી લઇશું. ”

દરિયો શાંત થવાનો નથી અને સંસારનાં કામકાજ પણ કંદિ ખૂટવાનાં નથી.

X X X

માનનીય શ્રી ચિંતામણ વિનાયક વૈદ્ય, પોતાના મધ્યકાલીન ધતિહાસ—(ભાગ ત્રીજ) માં, જૈનધર્મના પ્રચાર માટે, જૈન મુનિઓએ કેટલી ધીરજ અને સહિત્યાતા દાખવી હતી તેનો નિર્દેશ કર્યો છે. ઉત્તર ડિંદમાં જૈનશાસનના ભૂણ ઊડા ઉતરી ચૂક્યા હતા. આંધ્ર, તામીલ અને કર્ણાટકમાં હજી તો એતી જ ચાલતી હતી. જૈન મુનિઓએ, શ્રમણસંસ્કૃતિના પ્રચાર તથા વિકાસ માટે કેટલી જહેમત લીધી?

આધ્યાત્મિક જીવન--

આધ્યાત્મિકના શું છે ?

અનુ૦—એકબારી.

આજકાલ આધ્યાત્મિક જીવનના સંખ્યાધમાં અનેક માણુસો અનેક જલની ભાન્ત ધારણાઓ કરે છે એનું એક કારણ તો એ છે કે આધુનિક મનોભાવ (Modern mentality) પાશ્ચાત્ય શિક્ષણુક્તારા ગઠિત થઈ ગયેલ છે. પાશ્ચાત્ય દેશોમાં આધ્યાત્મિક જીવન સંખ્યાધી ને વિચિત્ર ધારણાઓ વર્તી રહેલી છે તે બધી આપણા શિક્ષિત સમાજમાં ધર કરી એકી છે. ધીણ બાળ, આપણા દેશમાં ને લોકોએ પાશ્ચાત્ય શિક્ષણ નથી લીધું હાતું, અથવા જેની ઉપર તે શિક્ષણનો પ્રલાવ નથી પડ્યો હાતો તે લોકોએ પણ માટે લાગે ધર્મ

સૌ પ્રથમ તો તેમણે દેશની લાઘાએનો અભ્યાસ કર્યો અને એ જ લાઘામાં એમણે સાહિત્ય રચ્યું. આ સાહિત્યના પ્રલાવે સામાન્ય જનતા જૈનધર્મ તરફ આકર્ષાઈ.

મુનિઓને એટલેથી સંતોષ ન થયો. એમને તો હરકોઇ પ્રકારે અસ્તાનતા હુર કર્યી હતી, લોકસમુદ્દાયને ધાર્મિકતાના સંસ્કારવડે સંસ્કારી બનાવવો હતો. હજુ, એમને પોતાનાં ત્યાગ કે વૈરાગ્યનું અલિમાન અણુરૂપરથ્યું રહ્યું હતું.

૨. વૈદ કહે છે: They again appear to have started Schools for Children: as strangely enough we find in Andhra, Tamil, and Karnataka and even in Maharashtra, that the first sentence taught to children in writing Varnamala is still the Jain salutation.

“ નમો સિદ્ધાણું ”—

એટલે કે જૈન મુનિઓએ બાળકોને મારે શાળાએ ઉઘાડી અને વર્ણ-માળાના જ્ઞાન સાથે “ નમો સિદ્ધાણું ” નો પાઠ એમણે ધેરે ધેર પહોંચાય્યો, ને પાઠ આજે પણ જળવાઈ રહ્યો છે. શૈવાએ અને ધીજા ધર્માનુયાધીઓએ “ નમઃ શિવાય-ગણેશાય નમઃ ” જેવા પાઠોના પ્રચાર મારે ધણા ધણા પ્રયત્ન કર્યા, પરંતુ નમઃ સિદ્ધાય, સિદ્ધિરસ્તુ-ઈત્યાહિ આજે દ્વયવહરાતા પાઠોમાં જૈનધર્મના પ્રચારની-જૈનધર્મના પ્રલાવની અસર બારાબર અંકા-ચેલી હેખાય છે.

આધ્યાત્મિક જીવન.

૧૩

સંબંધી જેટલા ગતાતુગતિક આદ્ય આચાર-વ્યવહાર છે તેને આધ્યાત્મિક જીવનના મૂલતત્ત્વ માની લીધા છે. ભારતવર્ષમાં આધ્યાત્મિક જીવનના નામે પ્રચલિત થયેલ ઘોર તામસિકતા વિરુદ્ધ સ્વામી વિવેકાનંદે ને આજીવન સંથામ કર્યું તેને આપણું હેશના શિક્ષિત સમાજમાં ખૂબ જ સત્કાર મળ્યો છે. પરંતુ તેઓશ્રીની આધ્યાત્મિકતા કથી વસ્તુમાં રહેલી છે, તેમની જીવન સંબંધી નિગૂઠ શિક્ષા શું છે ? એ વાત અત્યાર સુધી પણ લોકોની સમજમાં અરાધે નથી આવી. એ વાતમાં જરાપણું સંદેહ નથી કે સેવાશ્રમ સ્થાપીને તમોશ્રેષ્ઠ ભારતમાં તેઓશ્રી એક નવિન યુગની સ્રોતના કરી ગયા છે, પરંતુ સંસારમાં સેવાશ્રમોની કયાં જોટ છે ? એ કાર્યમાં ભારતવર્ષ અત્યારે પણ જડવાદી પાશ્ચાત્ય દેશોની ધર્મા જ પાછળ છે. જે કે એક વખતે ઔર્દ્ધસંઘોદારા ભારતવર્ષે જ સંસારને સેવાધર્મની હીક્ષા આપી હતી. આજકાલ જેટલા કીશ્વીયન મિશનોને સંસારભરમાં સેવાકાર્ય કરી રહેલ છે તે પ્રાચીન ઔર્દ્ધ મિશનની પ્રતિબન્ધાયા છે. દરિદ્રનારાયણની સેવા, પીડિતોની શુશ્રૂષા, હેશનું કલ્યાણુસાધન, સંસારનું કલ્યાણુસાધન-એ બધા અલ્યાંત મહાન કાર્યો છે, એ બધાથી આપણું શરીર તથા મનની શક્તિ ભીલે છે, હૃદય વિશાળ બને છે, આપણું સાંકદી સ્વાર્થપરાયણુતા છોડીને સામ્ય તેમજ મૈત્રીનો ભાવ પ્રાસ કરીએ છીએ; પરંતુ આધ્યાત્મિક જીવન એટલું જ નથી. એ સર્વ બાળતોતો ઉપકરણ માત્ર છે, જેને લઈને માણુસ આધ્યાત્મિક જીવન માટે એક પગલું આગળ વધી શકે છે. આધ્યાત્મિક જીવનની મૂળ વાત તો આપણું હેહ, પ્રાણ, મન તથા ભુદ્ધિથી પર જે આત્મા છે તેમાં છે. જે આત્માવડે આપણે ઈશ્વરની સાથે એક થઈએ છીએ તે આત્માને જાણવો, તે આત્માની શક્તિ અને જીવોતિકારા હેહ, પ્રાણ તથા મનને એવી રીતે શુદ્ધ કરવા કે જ્ઞાન, શક્તિ અને આનંદથી સંધળું પરિપૂર્ણ થઈ જાય-એ જ આધ્યાત્મિક જીવનની મૂળ વાત છે. એ આત્માને મન-ભુદ્ધિના તર્કવડે નથી જાણી શકાતો; અવિશ્રાંત કર્મકારા પણ નથી પ્રાસ કરી શકાતો. શ્રી રામકૃષ્ણનું કહ્યું છે કે ‘જ્યાં સુધી મનનીકારા વિચાર કરવામાં આવે છે ત્યાં સુધી નિત્યની પાસે નથી પહોંચી શકતું’. જયારે વિચાર બંધ થઈ જાય છે ત્યારે સત્ય જ્ઞાન પ્રાસ થાય છે. એ મનકારા આત્માને નથી જાણી શકાતો આત્મકારા જ આત્માને જાણી શકાય છે. ’પરંતુ આપણે તો પાશ્ચાત્ય શિક્ષણના પ્રલાવથી એટલું જ શીળ્યા છીએ કે મન-ભુદ્ધિકારા જ અમે લોકો સંધળું જોઈ શકશું, સમજ શકશું. પાશ્ચાત્ય મત પ્રમાણે આધ્યાત્મિકતા મન-ભુદ્ધિની એક ઉચ્ચ્યતર, સૂક્ષ્મતર ક્રિયા

સિવાય થીનું કેશું નથી. આપણા દેશના ઘણું લોકો પણ આજકાલ આને જ આધ્યાત્મિકતા સમજે છે. શ્રી રામકૃષ્ણનું દ્ધાર્ત અને તેમના ઉપહેશ દેશની સામે હોવા છતાં પણ લોકો પોતાનાં મનમાં આધ્યાત્મિકતાના વિષયમાં આવી ભાંત ધારણાનું પોષણ કરી રહ્યા છે તે અતિ આશ્ર્યની વાત છે.

મનુષ્ય બુદ્ધિજીવી પ્રાણી (rational creature) છે. તેની મન-બુદ્ધિ જ તેની વિશેષતા છે. જે પણુંએમાં નથી તેજ તેનું મનુષ્યત્વ છે. મન-બુદ્ધિના ચુક્તિ-તર્ક ત્યાજ્ય નથી કારણું કે એ ચુક્તિ-તર્કની સહાયતાથી આધુનિક વિજાને જે જે વાતો શોધી કાઢી છે અને હજુ પણ શોધી રહેલ છે તેનાથી મનુષ્યના અશોષ કલ્યાણનો માર્ગ ઉન્મુક્ત થઈ ગયો છે, પરંતુ તે સાથે તે વિજાનની ચમક ફંકથી આપણી આંખો થોડી ઘણી અંધ પણ થઈ ગઇ છે. જે વખતે જગતમાં એ મહાન સત્ય સંપૂર્ણ રૂપે ભૂલાઈ ગયું હતું કે મનુષ્ય મનુષ્યત્વ છોડીને હેવત્વ પણ મેળવી શકે છે, મન-બુદ્ધિને આત્માની દિવ્ય જ્ઞાનિની અંદર પણ પ્રતિષ્ઠિત કરી શકાય છે અને કેવળ એ રીતે માનવજાતિ, માનવસમાજની પ્રાર્થીન કાળથી ચાલી આવતી બધી સમસ્યાઓનું પૂર્ણ સમાધાન કરી શકાય છે. એ સંનિધિના સમયે સંસારને વાસ્તવિક કલ્યાણનો માર્ગ દેખાડવા ખાતર શ્રી રામકૃષ્ણનો બેંગાળમાં આવિર્લાવ થયો. આપણે તેમની વાળી અહૃણ નહીં કરીએ તો આપણા માટે તેમજ આખા જગતને માટે હુલાભિની વાત ગણુશે; કારણું કે મન-બુદ્ધિની ચૈષાદ્રારા, અવિશ્રાન્ત કર્મતત્પરતાદ્રારા માણુસ કેટલે હુર શું કરી શકે છે તેની છેલ્દી હુદ દેખાડીને આજે પાશ્ચાત્ય જગત એકહમ દીવાળીયું બની ગયેલ છે. સંસારલરમાં આજે જે સંકટ (crisis), જે વિકટ સમસ્યા ઉપસ્થિત થયેલ છે તેનું વાસ્તવિક નિવારણ, વાસ્તવિક સમાધાન કોઈને નથી મળશું; તેથી આજે જરૂરાડી પાશ્ચાત્ય જગત સમક્ષ પોતાના સ્વરમાં ઘોષણા કરી રહેલ છે કે “ To have peace we must undergo something like a spiritual revolution” અર્થાત્ શાંતિ ત્યારે જ થઈ શકશે કે જ્યારે કોઈ મહાન આધ્યાત્મિક કાન્નિત થઈ જાય.” એ ચુંગોપચોળી આધ્યાત્મિકતાના નિગૂઢ તત્ત્વ સમજાવવા માટે શ્રી રામકૃષ્ણનો આવિર્લાવ થયો હતો. સ્વામી વિવેકાનંહના સંબંધમાં તેચો કહા કરતા હતા કે—‘ પોતાની અપૂર્વ શક્તિઓને ચાધ્યાત્મિક યોગમાં ન લગાડવાની સ્થિતિમાં નરેન્દ્ર (વિવેકાનંહનું પૂર્વશ્રમનામ) બીજા સઘળા નેતાઓની માઝે એક એક નવીન મત તથા એક નવીન હલની રચનામાત્ર કરીને સંસારમાં પ્રસિદ્ધ મેળવશે, પરંતુ વર્ત્માનચુગની જરૂરીયાત પૂરી પાડવા માટે જે ઉદાર આધ્યાત્મિક તત્ત્વની ઉપલબ્ધ

આધ્યાત્મિક જીવન.

૧૫

અને પ્રચારની આવશ્યકતા છે તેને પ્રત્યક્ષ કરવાનું અને તેની પ્રતિષ્ઠામાં સહાયતા કરીને જગતનું યથાર્થ કલ્યાણ કરવાનું તેની દ્વારા સંલખ્યાનની નથી, કિન્તુ સ્વામી વિવેકાનન્દના કાર્યેના પૂરો હિસાણ લેવાનો સમય હજુ નથી આવ્યો. હા, વર્તમાન ચુગની આવશ્યકતા પૂરી કરવા માટે જે ઉદ્ધાર આધ્યાત્મિક તત્ત્વની ઉપલબ્ધિ તથા પ્રચારની જરૂરીયાતની વાત શ્રી રામકૃષ્ણ વારંવાર કહી ગયા છે તેને સારી રીતે સમજવાનો સમય તો જરૂર આવી ગયો છે.

લેવી રીતે આજીવન પૂજાપાઠ, સ્નાન, જપતપ, તીર્થપર્યાટન વગેરે કરવા છતાં પણ લગવાન નથી મળતા, અધ્યાત્મજીવન નથી પ્રાપ્ત થતું તેવી રીતે અવિશ્રાંત દેશહિતકારક, લૈકોપકારક કાર્યેમાં મળન રહેવા છતાં પણ અધ્યાત્મતત્ત્વની ઉપલબ્ધિ નથી થતી. દેશ, કાળ, પાત્ર-વિશેષ માટે એ સધારણાનું પ્રયોગન છે, ઉપયોગ છે; પરંતુ મૂળ વસ્તુ પ્રાપ્ત કર્યા વગર એ બધાની અંદર જન્મે જન્મ ચક્કર જ ઝરણું પડે છે, એની ઉપર નથી જવાતું. એ મૂળ વસ્તુ છે આત્માનું ઉદ્ઘોધન.

અહુંકારના મોહને છોડીને, વાસનાના બંધનને કાપીને જેએ અનન્ય લાવથી કેવળ લગવાનને જ ચાહે છે, તેએ યથાસમય લગવતસ્પર્શને લાલ મેળવે છે અને તે સ્પર્શથી જ તેના આત્માનું ઉદ્ઘોધન થાય છે. એક વખત તે સ્પર્શ જેને મળી જાય છે તેની અંદર અધ્યાત્મમસિહિ સહસ્રદાલ કમળની માદ્ક એક પઢી એક દલ જોલીને પોતાની મેળે પ્રસ્કૃટિત થઈ જાય છે. જોઈએ છીએ માત્ર અહુંલાવનો ત્યાગ અને અનન્યલાવથી લગવાનની પ્રાર્થના. ધર્મકર્મની માપુક સધણા કર્મની અંદર આપણું અહું છુપાઈ રહેલું છે તે શુસ્ત રહ્યે રહીને પોતાની જાતને ફેલાવે છે. યાગ, યજા, જનસેવા, દેશસેવા વગેરે દ્વારા આપણે યશ, માન, પ્રતિષ્ઠા મેળવવા ઈચ્છાએ છીએ. જયારે આપણે દરિદ્રનારાયણુની સેવા કરીને ગર્વીદ્ધ બનીએ છીએ ત્યારે આપણે સંસારમાં દરિદ્રતાને ઘિરસ્થાયી કરવા ઈચ્છાએ છીએ. આ અહુંલાવથી અત્યાંત મહાન અરિન્શાળી વ્યક્તિ પણ મુક્ત નથી રહી શકતી. અહુંલાવ આત્માને આચછાહિત કરી રાખે છે. અહુંલાવથી છૂટકારો મેળવવા માટે હંઠ સંકલપની સાથે કઠોર સાધના કરવાની જરૂર છે. આ સંખ્યાંધમાં શ્રી રામકૃષ્ણે અત્યાંત સ્પષ્ટ શાખોમાં નિર્હોશ કર્યો છે—“ કહો કે હું ઈશ્વર, મારા વિષય કર્મ ઓછા કરી દ્વો કેમકે હે લગવાન, હું જેવું છું કે હું (નષ્ટકામ કર્મ) કરી રહ્યો છું, પરંતુ તે સકામ હોય છે. વૃત્ત, તપ, દાન વગેરે જેટલા વધારે કરું છું તેટલીજ લોકમાન્ય બનવાની

સિદ્ધ હેમચંદ્ર વ્યાકરણનો રચના સંવત्

(બેઠ-મુનિં શ્રી લિમાંશુવિજયજ મહારાજ)

ગુજરાતના પ્રાચીન રાજવીચોમાં ચૌલુક્ય રાજવીચોનો નંબર ઉંચા છે, તેમાં પણ વિદ્યા અને વિદ્યાનોના પ્રેમી અને ઉત્તેજક રાજાઓમાં સિદ્ધધરાજ જયસિંહનું નામ મોખરે છે. લોકોપથોળી અને પંડિતોપથોળી બધાય વિષયોનું ઉત્તમ સાહિત્ય સળું ગુજરાતનું ગૌરવ વધારનાર પ્રાચીન વિદ્યાનોમાં આચાર્ય શ્રી હેમચંદ્રનું સ્થાન પણ ઘણું ઉંચું છે, તેથી આ બન્ને (નૃપતિ અને મુનિપતિ) જ્યોતિર્ધરાના સંપૂર્ણ સહકારથી તૈયાર થએલ “સિદ્ધહેમચન્દ્રશબ્દાનુશાસન-(વ્યાકરણ)” નું મૂલ્ય ગુજરાત દેશની દિશિએ ઘણું વધી જય છે. આ વ્યાકરણમાં બન્ને વિશિષ્ટ વિભૂતિઓનાં તેજસ્વી કિરણો પ્રકારી રહ્યા છે. ચેમાં કાંઈ શક નથી કે જ્યાં સુધી આ વ્યાકરણ રહેશે લ્યાં સુધી વ્યાકરણ સાહિત્ય તરીકે ગુજરાતનું ગૌરવ વિસરાશે નહિ. સંસ્કૃત વિગેરે સાત લાખાચોનું વ્યાકરણ આઠ અધ્યાયવાળા આ પુસ્તકમાં સરલ અને સુંદર રીતે બનાવ્યું છે. આ વિષયનો સંપૂર્ણ અંથ ગુજરાત માટે આ પહેલો જ છે.

વિવિધ દિશિએ મહત્વ ધરાવતા આ અંથ વિષે હરિયાપારના લોકો વિચાર કરે છે. જર્મન પંડિતો આનાં સુંદર એડિસનો કાઢે છે, અમેરિકા અને લંડનના પંડિતો આ અંથ અને તેના કર્તાવિષે અનેક પુસ્તકો, નિબંધો લખી ગંભીર ઉહાપોહ કરે છે, ત્યારે ગુજરાતના સમાદ્ર સિદ્ધધરાજ જયસિંહની પ્રતિષ્ઠા માટે બનેલ પ્રસ્તુત વ્યાકરણ સંખ્યા ગુજરાતના સાક્ષરોનું જેધિએ તેવું ધ્યાન ન એંચાય, ગંભીર લેખકો આ વિષયને ન સ્પશે અને ગુજરાતના સમાલોચના આ વિષયપરત્વે શોધાયો કરી સમાલોચનાત્મક વિચાર ન કરે એ બરેખર ગુજરાત માટે ફુલ અને ન્યૂનતાનો વિષય છે.

ઇચ્છા પ્રથળ બને છે.” આગળ કહે છે કે “તમે કહો છો કે કે હું સંસારનું લલું કરીશ તો સંસાર એટલો નાનો છે ? વળી તમે કોણું છો જે સંસારનું લલું કરશો. સાધનાવડે લગ્નાનનો સાક્ષાતકાર કરો, તેને પ્રામુખ કરો, જ્યારે એ શક્તિ આવશે ત્યારે જ સૌ કોઈનું લલું કરી શકશો; અન્યથા નહિ.” (ચાલુ)

सिद्ध हेमचन्द्र व्याकरणुनो सचना संवत्.

१७

राष्ट्रकीर्तिने टकाववा माटे आ व्याकरणु सज्जेचुं छे. थूरोप, अमेरिका
के अंगालाहि डेशोमां आवे। अंथ प्रस्तुत उशने लहने हुस्तिमां आ०यो
होत तो ते हेशना विशेषज्ञ साक्षर लोकोचे अंथ अने अंथकार विषे अनेक
महत्वनां लभाण्णो करी पुष्टु प्रकाश पाऊयो होत. अस्तु.

आ व्याकरणु संबंधी धण्णी शोधज्ञों करवा जेवी छे. तेनी स्वेच्छा-
लघुवृत्ति (हेमाचार्यनी ज बनावेल वृत्ति) सहित प्रस्तुत व्याकरणुने
संशोधित करवातुं कार्य सहलाग्ये मने मज्जुं छे. लगलग त्रणु वर्ष जेटला
लांभा कागमां भारी योज्यता मुज्जभ प्रयास करी आनुं संपादन करतां आ
भालिक अंथ, तेनी पद्धति, तेना कर्ता आहि विषे मने अनेक अनुलवो
थया छे. विविध विचारो उपन्या छे. ते अधाने रीतसर लभवामां आवे
तो एक आसु पुस्तक थर्ड जय तेम छे.

जे के विषयना मने अनुलवो थया छे ते जुहा जुहा अनेक लेखोमां
ज लाग्गी शकाय. आ स्थगे ‘अस्तुत व्याकरणु कया वर्षभां अने केटला
समयमां बन्नुं ?’ ते परत्वे लभवातुं में नझी कर्युं छे.

जे विषयना संबंधमां हुं अहों लभवानो छुं ते विषय धण्णो महत्वनो
छे. आ व्याकरणुना निर्माणुनो समय नझी थवाथी हेमचन्द्राचार्यना णील
साहित्य निर्माणुकाणनो पणु उक्तेल आण्णी शकाशो, तेम सिद्धराजना छेल्ला
इतिहास उपर पणु प्रकाश पडी शकाशो.

आ विषय जेटलो महत्वनो छे ते करतां वधारे गुंचवणुकयों पणु
छे. लिन्न लिन्न अंथेमां अनेक जलनां लभाण्णो-उल्लेखाथी अुद्धि चक्करमां
पडी जय छे. तेम कोऽथ अंथमां आ व्याकरणु संबंधी निश्चयात्मक संवत्,
भास के तारीख लभेल मज्जां नथी. एटले धण्णो लागे अनुमान अने आस-
पासना प्रसंगोने आधारे काम लेवुं पडशो. हुं अहों जे लभीश ते अनतां
लागी युक्ति अने प्रमाणेथी लभीश.

प्रस्तुत विषयने स्पष्ट अनाववा माटे आनी साथे संबंध धरावनारी
यार आणतोनो विचार करवो. अगत्यनो छे.

**१ सिद्धराज ज्यसिंहे मालवाना राज यशोवर्मने कयारे ज्ञत्यो ? अने
पाठ्यमां प्रवेश कयारे कुर्यो ?**

१ आ अंथ हमणुं शेठ आणुंद्वा कल्याणुक्तनी पेढी अमहाताद तरक्की अलार पडयो
छे. आमां में जात परिशिष्टो योन्यां छे.

૧૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

- ૨ હેમાચાર્ય સિદ્ધહેમચન્દ્ર વ્યાકરણુની શરૂઆત કરી રહી?
- ૩ પ્રસ્તુત વ્યાકરણું પરિમાળું કેટલું? તેના કેટલા ભાગ ને કેટલા સમયમાં કરી રહ્યો?
- ૪ સિદ્ધરાજે સોમેશ્વર, ગિરનાર અને શાનુંજયાહિની યાત્રા કરી રહી? તેની સાથે હેમાચાર્ય હતા કે નહિ?

આ ચારે ભાગોનો હવે આપણે કુમશઃ વિચાર કરીએ.

‘સુકષ્પરાજનો વિજય અને પાઠણુમાં પ્રવેશ.’

લગભગ એક ૧સૌકાથી ગુજરાત અને માલવાના રાજ્યોએ વચ્ચે વૈમનસ્ય ચાલતું હતું. મિનણહેવી સોમેશ્વર યાત્રા કરવા ગઈ હતી. ત્યારખાદ જ્યારે સિદ્ધ જ્યસિંહ બીજે સ્થળે ગચ્છે ત્યારે લાગ જોઇને માલવાના રાજ્યશોવર્માને ગુજરાત ઉપર ચઢાઈ કરી; પણ બહાદુર અને કાર્યદક્ષ શાંતુ વિગેરે મંત્રીઓએ ગુજરાતને આંચ આવવા દીધી નહિ.^૧ સિદ્ધરાજે તે વાત જાણી. માલવપતિની ઉદ્ઘતાઈને તે સાંઘી શક્યો નહિ. તે મહાપ્રતાપી હતો અને તેની પાસે સૈન્યબળ પણ ખોણું હતું. સિદ્ધરાજે ચઢાઈ કરી. માલવાની રાજ્યધાની ઉજ્જ્ઞાનનગરીને^૨ ઘેરી દીધી. ત્યાંથી ધારાનગરીમાં નાસી ગાંધેલ યશોવર્માને પકડી કેદ કરી ત્યાં (માલવામાં) પોતાની આજ્ઞા વર્તાવી. આ વિજયથી સિદ્ધરાજે ધણો જ સંતોષ થયો. તેની ક્રિતિ ચોમેર પ્રસરી, કેમકે યશોવર્મા માલવાનો પ્રતાપી અને મોટો રાજ્ય હતો.

માલવાથી પાછો કરી સિદ્ધ જ્યસિંહ રાજ્ય પાઠણુમાં આવ્યો. ભારતીય રિવાજ સુજાપ ત્યાંનો પ્રભાયે તેનું રૂડું સ્વાગત કર્યું. રાજ્ય અને પ્રભાયે મોટો વિજયોત્સવ કર્યો. જીતી આવેલા ગુર્જરપતિને અનેક આદ્ધણો,

૧ સિદ્ધરાજના દાદા લીમ સાથે માલવાના રાજ લોજના ચકમક પણ ચાલી હતી. જુઓ-પ્રભાયિંદ્રનો લોજ-લીમપ્રભાયિંદ્ર. ભામનો રાજ્યકાલ વિ. સં. ૧૦૭૮ થી ૧૧૨૦, કર્ણનો ૧૧૨૦ થી ૧૧૫૦ અને સિદ્ધરાજનો રાજ્યકાલ ૧૧૫૦ થી ૧૧૬૮ સુધી છે.

૨ પ્રભાયિંદ્ર. સિદ્ધરાજ પ્રથમ પૂરો પદ. આનો રચનાકાળ વિ. સં. ૧૩૬૧ છે.

૩ જૂઓ સંસ્કૃતદ્રાશ્રય કાવ્ય સર્ગ. ૧૪. પ્રભાયિંતમણિંમાં રાજ્ય સીધા ધારાનગરીમાં જર્દ યશોવર્માને કેદ કર્યો, એવો ઉલ્લેખ છે અર્થાત યશોવર્માની રાજ્યધાની બારામાં હતી.

सिद्ध हेमचंद्र व्याकुरणुनो रथना संवत्.

१६

कविओ अने धर्मगुरुओ आशीष अने अनुभोदन आपवा गया. आशीर्वद आपनारा धर्मगुरुओमां हेमाचार्य पणु एक हुता के नेमनो सिद्धराज साथे पहेलो परिचय धणु वर्षो अगाडि थहरि गयो. इतो।^१

हवे अहो आपणु ए विचारतुं छे के सिद्धराजे आ विजय क्या वर्षो भेणव्यो? अने पाटणुमां प्रवेश क्यारे कर्त्तो?

दाश्रथी लधि प्रभंधकैष के ते पछीना ज्ञाना के नवा अंथोमां आ प्रसंगनी केहि भास तारीख जडती नथो. डॉ. ग. बुह्लर (DR. G. Buhler) हेमाचार्यना ज्वनयरित्रिमां (पृ. ३३) लघे छे के यशोवर्मनी (व. सं. ११६२ ना. माह भडिनामां केहिने जमीनतुं दान कथुं हतुं त्यारे ते मालवानो स्वतंत्र राज छुतो एम लागे छे. जे आ वात साची होय तो ते पछी ज सिद्धराजनो विजय धरी शके. दानना प्रसंग पछी तरत ज सिद्धराजे जित भेणवी होवी जेहिए, तेथी एम मानवुं अनुचित नथी के ते वर्षना ^२चोमासा पडेलां सिद्धराजे जित भेणवीने तरत ज पाटणुमां प्रवेश करी लीयो. हो. ए हिसाब मुजब मालवानुं जितवुं, पाटणुमां प्रवेश अने विजयोत्सव ए अधुं काये लगलग वि. सं. ११६२ ना श्रावण भडिना सुधी पती गयुं हो. एम भने लागे छे. वि. सं. ११६४ ना एक शिवालेखमां सिद्धराजने मालवानो राज तरीके लघेलो. छे.

हेम व्याकुरणुनी शङ्कात.

ते वर्षतना अने पाछणना भधाय अंथकारे. एकमते कहे छे के मालवाना विजय पछी सिद्धराजे हेमचन्द्राचार्य पासे आ व्याकु-

१ प्रभावक्य०मां हेमचंद्र चरित्र श्लोक ६८. प्रभंधयिंतामखिमां मालवाने जिती आव्या पछी सिद्धराज अने हेमचन्द्राचार्यनो भेणाप रांझो छे, पणु विचार करतां तेनाथी धणु वर्षो अगाडि ते बन्ने वन्ये संभंध थयो. हो. एम लागे छे; कारणु के ज्यारे वि. सं. ११८१ मां वाहिनेवसार अने दुमुद्धयंद्रनो शास्त्रार्थ सिद्धराजना प्रमुखपणु हेठल थयो. त्यारे हेमचंद्रती हाजरी त्यां हती ए वातनी नोंध प्रभावक्यरित्रिमां (देवसूरि प्रभंधमां) अने प्रभंधयिंतामखिमां (जेझ ६७) मां छे.

२ युद्ध करवा भाटे चोमासानी ऋतु अतुरूप नथा एटले वरसाद पहेलां ते काम पती गयुं हो.

३ ज्ञौओ ‘पुरातत्त्व’ पुस्तक ४ मां.

રણુ બનાવરાણું; તેમ આ જ વ્યાકરણુના “ ખ્યાતે દૃશ્યે ” (પારા ૮) સૂત્રની સ્વેપણ લઘુવૃત્તિ અને વૃહદ્વૃત્તિ માં “ અરુણત સિદ્ધરાજોડવન્તીમ ” (સિદ્ધરાજે ઉજાની નગરીને ઘરી) એમ વ્યાકરણકાર હેમાચાયે પોતે કહે છે, અને આની પ્રશસ્તિમાં (શ્લોક ૧૬ થી ૨૬ સુધી) પણ ભાલવાના વિજયનું વણુંન હેમાચાર્યો કહ્યું છે. એટલે એમાં જરા ય શાંકા જેવું નથી. પ્રલાવક ચરિત્રકાર કહે છે તેમ ભાલવાની (ઉજાનૈની) લૂંટમાં ત્યાંનો એક અંથલંડાર પણ પાઠણ આવ્યો હતો. તેમાં ‘ લોઽ વ્યાકરણુ ’ જ્યસિંહ-રાજાએ હીંકું, તેથી તેવું નવું વ્યાકરણ બનાવરાવવાની તેની છચ્છા થઈ. તેનામાં રાષ્ટ્રપ્રેમ હતો, ગુજરાતના લેડે ગુજરાત પંડિતોના જ અંગ્રેઝા જાણું એમ તે ચાહતો હતો. એમ એક સારા^૩ વ્યાકરણુની જોટ પણ તેને લાગતી હતી તેથી સર્વાંગ પૂર્ણ વ્યાકરણ બનાવવાની પ્રાર્થના તે રાજાએ હેમાચાર્યને કરી. જૈન સાહિત્ય નિર્માણનું એક વ્યક્તિ હોય તેને માટે આવી પ્રાર્થના ‘ લાવતું હતું અને વૈદ્ય કહ્યું ’ જેવી થાય. હેમાચાર્યો આનંદપૂર્વક ગુજરાપતિની પ્રાર્થનાને વધાવી લીધી. પ્રલાવક-ચરિત્ર, પ્રખાંધચિંતામણિ, દ્વાશ્રય કે આ વ્યાકરણમાં આની શરૂઆત કયારે થઈ તેની તારીખ, માસ કે વર્ષ નથી; પણ તેના વર્ણનથી લાગે છે કે તે સિદ્ધરાજનો પાઠણમાં પ્રવેશ થયા પછી તરત જ આનો પ્રારંભ નહિ થયો હશે. સંલવતઃ ૧૧૬૨ નું આણું વર્ષ પૂરું થયા પછી આનો પ્રારંભ થયો હશે, કેમકે પાઠણમાં પ્રવેશ કર્યા પછી પણ સિદ્ધરાજ ખીજ રાજ્યકર્યોમાં થોડા સમય સુધી જરૂર રોક્ખાયો હશે અને કાશ્મીરથી પુસ્તકો વિગેરેના સાધનો મેળવવામાં પણ સમય વીત્યો હશે. એટલે કે વિ. સં. ૧૧૬૩ ના

૧ જુઓ પ્રલાવકચરિત્રમાં હેમચંદ્ર ચ૦ માં ૭૦ થી ૮૫ શ્લોક સુધી. રાજાને એક સરલ અને સંપૂર્ણ વ્યાકરણુની ઉણુપ ખટકતી હતી, તે માટે આ વ્યાકરણુની પ્રશસ્તિના છેલ્લા પદમાં હેમાચાર્યો પોતે પણ લખે છે. જેમ:-

તેનાતિવિસ્તૃતદુરાગમવિપ્રકીર્ણશબ્દાઽનુગાસનસમૂહકર્થિતેન ।

અભ્યર્�િતો નિરવમં વિધિવદ્ વ્યવ્યત્ત શબ્દાનુગાસનમિદં સુનિહેમચન્દ્ર: ॥ ૩૫ ॥

પ્રસ્તુત-હૈમ વ્યાકરણુના મહત્વ વિષે વધુ જાણું હોય તે જુઓ ‘ ગુજરાતહું પ્રધાન વ્યાકરણ ’ નામનો નિબંધ, ‘ ને આઠમી ગુજરાતી સાહિત્ય પરિપદ ’ માં મંજુર થયો હતો. આ આણો ય નિબંધ ‘ પુરાતત્ત્વ ’ ના પુસ્તક ચોથામાં (પેજ ૬૧ થા) છપાયો છે.

મહાન् તસ્કરો—

ચાર કૃપાય ॥૫॥

કૃપાય શણદનો અર્થ એવો થાય છે કે—“ જેનાથી સંસારનો લાભ થાય તે કૃપાય ” અર્થात—કૃપાય પ્રવૃત્તિથી આત્માનું એકાંતે અહિત અને સંસારની વૃદ્ધિ થયા જ કરે છે. આ કૃપાય મુખ્યત્વે શાસ્ત્રકારીએ કોધ-માન-માયા અને લોલ-ડ્ર્યુપ ચાર પ્રકારના અતાંયા છે. તે કૃપાયો પ્રસંગે પ્રસંગે લાગ જોઈને મનુષ્યને છળીને તેનામાં પ્રવેશ કરે છે અને તે મનુષ્યની પાગદના જેવી સ્થિતિ કરી મૂકે છે. એ કૃપાયેને તસ્કર યાને ચાર ચોરી ઉપમા પણ આપી શકાય છે. ચોરી તો અટવીમાં માણુસને એકલો જોગુને લુંટે છે, તેમજ માત્ર જાણ બાદ્ય ધન લઈ લ્યે છે. પરંતુ આ કૃપાયદ્વારા તસ્કરો તો મનુષ્ય સમૂહની મધ્યમાં માણુસના પ્રીતિ, વિનય, મિત્રતા અને સર્વ કંઈને હુરી લ્યે છે; એ ખરે જ આસ્ત્ર્યજનક છે. વળી ચોરો તો આપણો જેવા મનુષ્યો હોછ તેનો પ્રતિકાર પણ થઈ શકે છે, પરંતુ આ કૃપાયો દૃશ્યમાન-ડ્ર્યુપી પદાર્થ નથી કે જેથી તેનો પ્રતિકાર થાય, મનુષ્યમાં

પ્રારંભમાં હેમાચાયે આ વ્યાકરણુ અનાવવાની અથ શ્રી—શરૂઆત કરી હોય એમ મારી કલ્પના છે.

હૈમ વ્યાકરણુનું પ્રમાણુ કેટલું ?

ગુજરાત રાજ્યની દિલ્લિએ રાજની પ્રાર્થનાથી આ વ્યાકરણુ અનાવવાનું હેવાથી હેમાચાર્યો આને આકષ્ણક અને સમ્પૂર્ણ અનાવવામાં તેમનાથી ભનતો પ્રયાસ જરૂર સેવ્યો છે. આ વ્યાકરણુ માટે ધીજા દેશના લોકો કિન્તુ પણ કહે એમાં હેમાચાર્યો પોતાને માટે જ નહિ, એવું શુજરાત માટે પણ કલંક સમજતા, તેથી ‘ સૂત્ર ગણુપાઠ સહિત વૃત્તિ, લિંગાનુશાસન, ધાતુપાઠ અને જીણુહિ એ કુલ વ્યાકરણનાં પાંચે અંગોની રૂચના તેમણે નિપુણતાથી એક હાથે કરી. તેનું પ્રમાણુ કેટલું છે તે વિષે પ્રણંધચિંતામણી વગર બીજે કયાંય લખાણુ જરૂરું નથી. પ્ર.ચિ.માં મેરતુંગ આખા હૈમ વ્યાકરણુનું પ્રમાણ સવાલાખ શ્વેચદશ જેટલું કહે છે. ૨ હવે હૈમ વ્યાકરણુ કેટલા દાઈ-માં બન્યું વળોરે આવતા અંકમાં આપીશું. (ચાલુ)

૨. xxx શ્રો હેમવન્દાચાર્યેઃ શ્રોસિદ્ધહેમાભિધાનં અમિનવं પञ્ચાઙ્ગ વ્યાકરણં સપાદલક્ષ્યનથપ્રમાણં સંવત્સરેણ રચયાશ્વકે । પ્ર. ચિ. પૃ. ૬૦ (શ્રી જિનનિ. સંપાદિત)

૨૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અમુક પ્રકારના શુણો લુસ થઈ તેને સ્થાને તેથી વિપરીત અવગુણું સમૂહું સ્થાપિત થાય અને અયોગ્ય આચરણ થાય ત્યારે જ જાણી શકાય છે કે આ મનુષ્યમાં અત્યારે અમુક કષાયનો આવિર્બાવ વર્તે છે. વળો ચોરોમાં પણ અધા સરખા બળવાન નથી હોતા પણ બળની ન્યુનાધિકતા હોય છે. તેમ આ ચારે જાતિના કષાયો એક સરખા નથી પણ તે દરેકના ચાર ચાર લેન છે. એટલે દરેક કષાયના મળીને સોળ પ્રકારના લેન થાય છે. તેના નામ અનુફ્રમે અનંતાનુભંધી, અપ્રત્યાજ્યાની, પ્રત્યાજ્યાની અને સંજ્ઞવલન છે. તેમાં પ્રથમનો કષાય આનુભલન પર્યાત રહે છે અને મૃત્યુ પામીને મનુષ્ય નરકગામી બને છે. દ્વિતીય પ્રકારના કષાયની સ્થિતિ ભાર માસની છે અને તે માણુસની ગતિ તિર્યાંચમાં થાય છે. ત્રીજા કષાયની સ્થિતિ ચાર માસની અને ગતિ મનુષ્યની થાય છે અને ચોથા સંજ્ઞવલન નામના કષાયની સ્થિતિ એક પક્ષની છે અને તે મનુષ્યની ગતિ દેવની થાય છે. આ પ્રમાણે કષાયના જુહા જુહા પ્રકારોની વ્યાજ્યા જેયા પણી હું કોધાદિ મૂળ કષાયનું અલગ પૃથકુરણ કરીએ.

કોધ

કોધ એ મહાનું ચોર છે, કોધ એ મહાનું વિષધર સર્પે છે, કોધ એ મહાન ચાંડાલ છે, કોધ એ મહાનું અનલ-અજિન છે અને કોધ એ પ્રીતિરૂપ શુણુવનનો હ્રાસ કરનાર મહોન્મતા ગાંડા હુદ્દતી સમાન છે. સર્પના વિષથી તો મનુષ્યનું એક જ વખત મૃત્યુ થાય છે પરંતુ આ કોધરૂપ સર્પના હંશથી તો આત્માનું ભાવ-મરણું થઈ બાવાંતરમાં પણ તે સંસ્કારો સાથે જાય છે. સર્પના વિષને ઉતારનાર ગાડુંનો પોતાના મંત્રણળવડે કરીને મનુષ્યને નિર્વિષ કરી શકે છે, તેમ આ કષાયેના હાડણ ઊરને ઉતારનાર સદગુરુરૂપ ગાડુંનો હોય છે પરંતુ કોધરૂપ સર્પથી ઉસાયેદ મનુષ્યને તેવા આમજનોની વાણી સાંભળવી જ નથી ગમતી ત્યા તેના ઉતારની તો વાતજ શી કરવી ?

કોધને આત્માને ફર્જાતિમાં લઈ જનાર છે અને આત્માના શુણોને સતત હુરનાર ચોર છે. ધણ્યા વાયતના પ્રયાસથી સંચય કરેલ ચીનો પર અજિનની એક જ ચીનગારી મૂકુવાથી ત્યા મહાન હાનાનલ પ્રગટે છે અને બહુ પ્રયાસના પરિણામે પ્રાપ્ત કરેલી મૂલ્યવાન વસ્તુઓ તેમાં બળીને આખ થઈ જાય છે તેવી જ રીતે ધણ્યા વખતનો સંચયિત થયેલ શુણુસમૂહ એક જ સમયના કોધથી બળી જાય છે. “કોધે કોડ પૂરવતણું સંજમ ઈણ જાય” એ નિઃરાંક છે.

અજિનમાં મૂલ્યવાન ચીનો બળી જતાં માણુસને શોક થાય છે, જયારે કોધાજિનમાં આત્માના અનેક આંતરિક ઉત્તમ શુણો અને પ્રગટપણે પ્રિતી ચાને મિત્રતારૂપ શુણો બળી જાય છે તે છતાં મનુષ્યોને તેનો લેશ પણ શોક થતો નથી એ કેટલું આંશ્વર્યજનક છે ?

ચાર કથાઓ-મહાન તસ્કરો.

૨૩

પૂર્વના સમયમાં કોઈ ગૃહસ્થને ઘેર સાત પુત્રો ઉપર એક પુત્રી ઉત્પન્ન થઇ. એટલે તેનું અચ્યંકારી (આશ્ર્યકારી) એવું શુણુનિષ્પત્ત નામ રજ્યું. દ્રિતીયાના ચંદ્રની જેમ તે ખાલિકા હિવસે હિવસે રૂપ, શુણ, વય અને કળા-કૌશલ્યમાં અધિકાધિક વધતી ગઇ. વિવાહને યોગ્ય એવી તેની વય થતાં તેના માતા-પિતાની પાસે તેના માટે અનેક સારા સારા ટેકાણોથી માગાયો આવવા લાગ્યા. લાડકોડમાં ઉછરેલી પુત્રીને માતાપિતા વિવાહની સંમતિ માટે જ્યારે પૂછે છે ત્યારે અચ્યંકારી કહે છે—હે પિતાજ ! મારે પ્રતિજ્ઞા છે કે જે પુરુષ પ્રત્યેક બાળતમાં હું કહું તેમજ વર્તે, પણ પોતાની સ્વેચ્છાઓ કંઈ પણ કાર્ય ન કરે એવા પ્રકારના વચનથી જે પુરુષ મારી સાથે બંધાય તેની સાથે હું પરણુવા ઈચ્છું છું; અન્યથા ગમે તેવા ઉત્તમ પુરુષ સાથે પણ હું પરતંત્રપરણું પરણુવા ચાહુતી નથી. તેની આવી પ્રતિજ્ઞાથી માત-તાત વિમાલણમાં પડ્યા તેમજ સ્વીના વચનને આધીન રહેવાની પ્રતિજ્ઞા પણ કર્યો. જત્તવશાલી પુરુષ કરે બબા ?

કેટલોક સમય એમ ને એમ વ્યતીત થયા ખાદ એક વળતે અચ્યંકારી નગરના રાજમાર્ગ પરથી ચાલી જાય છે. તે જ સમયે રાજનો મહા અમાત્ય પણ ત્યાંથી પસાર થાય છે, અને તેનું લક્ષ તે પ્રત્યે એંચાવાથી પોતાના કર્મ-ચારીઓને તે મહુસચિવ પૂછે છે કે આ લરણુવાવસ્થાવાળી છતાં કુમારિકા સમાન જણાતી સોંદર્યવાન આળા કોણ છે ? જવાખમાં પ્રધાનના માણસો આપણી કુથાનાયિકા સંબંધીની સર્વ હુકીકિત પ્રધાનને વિહિત કરે છે. કાળની પરિપક્વતાથી અને ભાવિની પ્રભળતાથી પ્રધાન અચ્યંકારીના પિતાને, અચ્યંકારીની શરતો પોતાને માન્ય છે તેમ જણાવી પોતાની સાથે તે આળાના લગ્ન કરવા જણાવે છે અને પ્રાંતે બન્નેના ધામદુમથી લગ્ન થાય છે.

ગર્વિષ્ટ એવી અચ્યંકારી લાણી “ સંધુરજની ”એ-પણુથની રહેલી જ રાત્રીએ પોતાના પતિફેને ઇરમાવે છે કે તમારે રાજકાજમાંથી વહેલાસર નિવૃત થધને ઘેર આવી જવું, પણ આ પ્રમાણે પ્રહર રાત્રી વ્યતીત થયે આવશો તે ચાલશે નહીં. પ્રિયતમાની તે વાતને અંગીકાર કરીને પ્રધાન તેના નિયત સમયથી વહેલાસર સુંગૃહે આવી જાય છે.

રાજને અને પ્રધાનને દરરોજ રાત્રીના સમયે મળીને વિનોદવાર્તા કરવાની આદત હતી એટલે રાત્રીના સમયે હુવે પ્રધાનની ગેરહાજરી રહેતી હોવાના કારણે રાજને ચેન નહીં પડવાથી પ્રધાનને પૂછ્યું કે-હે મંત્રોક્ષર ! પૂર્વની માદ્દક તમે હુવે રાત્રે મારી પાસે કેમ આવતા નથી ? કંઈ અદ્યાણુ હોય તો કહો કે જેથી તેને હુર કરે શકાય ; પરંતુ ગમે તેમ કરીને પણ તમારે રાત્રે તે મારી પાસે આવવું જ કે જેથી મને આનંદ પ્રાપ્ત થાય. રાજના આવા વચનોથી પ્રધાને વિચાર્યું કે માતાપિતા, ગુરુ અને રાજ એટલા પાસે શુમ વાત કહેવામાં

સંકેત ન રાખવો, અસત્ય ન સેવવું નોંધએ; માટે હું સર્વ હકીકત રાજને જણાવી હઉં કે જેથી તેઓ સેવછાઓ જ મને રાત્રે આવવાની દૂરજમાંથી સુકત કરશો. આ પ્રમાણે પ્રધાને મનમાં વિચારીને રાજ પાસે અચ્યાંકારી સાથેના કરેલા શર્તી લગ્નની વાત કરો અને પ્રાંતે કલ્યાં કે હું પૃથ્વીપતિ! હું મારી આપના પ્રતિ વિજસિ છે કે કૃપા કરીને રાત્રી સમયે આપની પાસે આવવાની દૂરજમાંથી આપ મને સુકત કરી સેવકને ઉપકૃત કરશો. રાજહુઠ તો પ્રસિદ્ધ જ છે એટલે તેવા પ્રકારની હૃઠથી અને કંઈક વિનોદથી રાજએ તે રાત્રીએ પ્રધાનને વહેલાસર ઘેર જવા ન હીધો. પ્રધાનની આજણ સર્વ બ્યથ્ર ગઢુ. એ રીતે કંગભગ એ પ્રહુર રાત્રી બ્યતીત થયેથી પ્રધાનને ત્યાંથી તેને ઘેર જવા હીધો. આ તરફ અચ્યાંકારી તો પોતાના પતિની રાહ જોઈને એસી જ રહી. નિયત કરેલા વળતે જ્યારે પ્રધાન ઘેર ન આવ્યો. ત્યારે અચ્યાંકારીમાં ઉથ કોધાનો આવિર્બાબ થયો. નેત્રો રક્તબણ્ણી થઈ ગયા બન્ને ભૂલુદીઓ કોધાવેશથી લેળી થાડ ગઢુ, અધરોષ્ટ કંપવા લાગ્યા. કર્પોરા પ્રહેશપર લોહી ચડી આંધું અને સમગ્ર શરીર પ્રલયકાળના વાયુથી કંપતી હિશાચોની જેમ કંપવા લાગ્યું. બસ એક જ વિચારો મનમાં ઘોળવા લાગ્યા કે પ્રથમ આસે ભક્ષિકાપાતની જેમ અત્યારથી જ વચ્ચનભંગ થયો છે તો આ પ્રમાણે પરતંત્ર જવન કેમ કરીને બ્યતીત થશો? એર! લગ્ન થતાં તો થઈ ગયા પરંતુ હું પ્રધાન ઘેર આવે તો ઘરના દ્વાર જ ઉધારીશ નહીં. આવા પ્રકારનો નિરધાર કરી, કોધાવેશમાં અસ્તિત્વસ્ત થયા છે કપડા જેના અને અંધ-વસ્થીત થયા છે વાળ જેના એવી અચ્યાંકારી ભાડા મૌન પણે છત્રી પર્યાંકમાં પડી ઓળ તરફથી રાજ પાસેથી સુકત થતાંજ પ્રધાન પદ્ધાતાપથી જલતા હુદ્દે જલ્દી જલ્દી ઘેર આવે છે. અને ઘરના દ્વારો બંધ જોઈ તેને ઝોલવા માટે અચ્યાંકારીને નઅતા પૂર્વક જણાવે છે. આપણી કથા નાયિકા અત્યારે સારાસારનો વિવેક ભૂલીને કોધાવેશમાં મૌનપણે જાગતી સુતી છે એ આપણે જોઈ ગયા છીએ. એટલે પતિના વચ્ચનો સાંભળવા છતાં તેણી કમાડને ઝોલતી નથી. ઝહારથી પ્રવાનના સ્વરો આવે છે તે હેવી! શું કરું છું તે હું અદ્યાપિ પર્યાંત નિરૂપાયે માત્ર રાજસ્થાન રોકાયો હતો, પરંતુ મોડું કરવામાં મારી ઓને કંઈપણ આશય નહીં હતો. માટે તું દૃષ્ટમાન નહીં થતાં ઉઠ અને ઘરના દ્વાર ઝોલ. વળી તું કહીશ તો કાલથીજ રાજની નોકરી છોડી હંશ પણ આ એક વળતની ભુલને તું ભુલી જ અને કમાડ ઝોલ. કહેવત છે કે ઉંઘતો ઝોલે પણ જાગતો ન ઝોલે એ. યાથે અચ્યાંકારી તો પુર્વવત્ત શુન્યપણે પોતાના કોધમાંજ પડા છે છેવટે પ્રધાનના અતિ કાકલુદી ભર્યા ક્ષવર આવવા માંડ્યા ત્યારે પોતે સુજ હેવાથી વિચાર્યું કે આ પ્રમાણે વર્તન કરીને પતિને હંઘ હેવું તે ઇષ્ટ નથી માટે ઘરના દ્વાર ઝોલીને અત્યારે જ આ શહેરમાં મારું પિતુચૂહ છે ત્યાં ચાલી જવું મારે માટે યોગ્ય છે. અને કરી કહી આ ચૂંણે ન આવવું તે બૈયકર છે. આમ વિચારી તેણે બારણું ઝોલ્યું અને કંઈપણ યોગ્ય સિવાય

ચાર કથાયો-મહાન તસ્કરો.

૨૫

સરેડાદ તે પિતૃગૃહે જવા માટે બહાર ચાલી ગઈ. (સ્વીતું જેર એ ડેકાણે જ થાલે ને ? એક તો રડવામાં અને બીજું પિતાને વેર જવામાં) અન્યાંકારીના આવા નિર્દ્ય વર્તનથી પ્રધાનનું પુરુષ હૃદય ઘવાયું કે અહો ! આ સ્વી કેટલી હઠાથણી છે કે મારી આટલી અધી ભારેભાર નમૃતા છતાં મને અવગણીને કઠોરતાથી તે ચાલી ગઈ એર ! ભલે ગઈ. જઈ જઈને કૃયાં જશો ! તેના પિતાને વેર જશો અને છેવટે કંટાળીને એની મેળે જ અહીં આવશે માટે મારે પણ હું છે આ કોથાંથી ખીને યોલાવવા ન જવું એ જ હું છે.

અન્યાંકારી સ્વગૃહેથી નીકળી પિતાને વેર જવા અર્ધરાત્રિના સમયે એકલી ચાલી નીકળી એ આપણે જેઠ ગયા છીએ. ત્યાંથી નીકળી શહેરના રાજમાર્ગ પર તે આવે છે ત્યારે તેને તસ્કર લોકોનો જોડો થાય છે. ચોરો તેણીને જેઠને વિચારે છે કે-અનાયાસે અને વિના પ્રયાસે અનેક આભૂષણ્ણાથી ચુક્તા એવી આ સાંદર્યવાન સ્વી આપણને મળી ગઈ માટે હું એ બીજે ચોરી કરવાથી સર્યું. અને જ લુંટીને તેણીને આપણા સરહારને સોંપણું અને તેને સરહાર પતની બનાવીશું. આમ વિચારો તેઓ અન્યાંકારીને લુંટીને પોતાના સ્થાન પર લઈ જઈ સરહારને સુપ્રત કરે છે. ચોરોને નાયક પોતાની સ્વી બનાવવા માટે તેને અનેક પ્રકારે સમજલી રહ્યો છે, પરંતુ અન્યાંકારી તેની વાતને ધૂતકારી કાઢે છે. તેણીમાં જે કે કોધનું મહાન-હૃદય હતું, પણ તેની સાથે તેનામાં શિયળનો મહાન શુણું પણ હતો કે જેણી ખરી કસોઈ આવા કપરા સમયમાં થાય છે. ચોરના સરહારે નાના પ્રકારની સમજલવટ તેમજ હંડ-લેદ ધત્યાહિ સર્વ નીતિ અજમાવી જેઠ, પણ તેની વાતને અન્યાંકારીએ તો સાંકે ઇન્કાર કર્યો કે ક્ષણું પણી પ્રાણું જતા હોય, આ ક્ષણે જ ભલે જાઓ પણ જ્યાં સુધી આ હેહમાં આત્મા છે લ્યાં સુધી તો એ વાત કોઈ પણ રીતે શક્ય બનશે જ નહીં. તે કોઈ પણ રીતે ન સમજી એટલે તેઓએ કંદાળીને તેનો બર્બર કુળમાં વિકય કર્યો-વેચી નાખી કે જે બર્બર કુળના લોકોનો વ્યવસાય કપડા રંગવાનો હતો. કદમ્બિત તેઓ મનુષ્યના ઝિધિરથી પણ કપડા રંગતા હતા. આવા કૂરજનોની ભર્યામાં પણ પોતાના શિયળને રક્ષતી, ધર્મને હઠી ન વિસારતી અને પોતાના કોધ માટે પર્યાતાપ કરતી શ્રીમતી અન્યાંકારી ભણ્ણા દુઃકર્મના પ્રભાવથી આવી. તે લોકોએ પણ તેના શિયળનો ભંગ કરવા માટે સર્વ પ્રકારના પ્રયાસો કરી જેયા, પરંતુ તેઓના સર્વ ધતનો નિષ્કળ ગયા. પ્રલયકાળના પ્રચંડ વાયુથી કદમ્બિત અન્ય પર્વતો કંપી ઉંડે પરંતુ તેવા પ્રવનથી પણ શું સુમેર પર્વતા શૂંગો ડાલાયમાન થાય ખરા ? કદમ્બિત પણ નહીં જ. તેવી જ રીતે અન્યાંકારી પણ અડગ રહી. પોતાના શિયળના રક્ષણુને માટે ભવિષ્યમાં આવનારી સર્વ દુઃખ આકૃતોને માટે તૈયાર થઈ રહી, પરંતુ

૨૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

લેશ પણ મનમાં હુંધ્યોન ન કર્યું. છેવટે તે કૂર જનોએ તેના શરીર પરની સર્વ ત્વચાને ઉતારી લઈને તેના લોહીથી કપડાં રંગવા માંડ્યા. વિચારો કે જેણે કઢી પણ સંસારના ઉન્હા વા પણ જેયા નથી અને જેણે સહા સર્વાંહ સુખમાં જ હિવસો નિર્ગમન કર્યા છે તેવી સુકોમળ અખળાની શરીરની ચામડી ઉતારી હુશે ત્યારે તેને ડેટલી અતીવ વેદના ઉદ્ભબી હુશે? તેમ છતાં પોતાના શિયળના રક્ષણને અર્થે અખળા ગણ્યાતી છતાં સખળા એવી મહા-સતી અચ્યંકારીએ તે મહાન હુઃખને વૈર્યપૂર્વક સહન કર્યું. નમસ્કાર હો આયોર્વર્તની આવી મહાન શિયળવતી સતી સ્ત્રીઓને! ઉપર દર્શાવ્યા પ્રમાણે નિર્દ્યપણે તેણીના શરીરની ચામડી ઉતારવાની કિયાની પુનરાવૃત્તિ છ-છ માસે થના લાગ્યી. આ પ્રમાણે ડેટલોએ કાળ વ્યતીત થયો. હું આપણે તેના પિતુષ્ણ તરફ દાખિપાત કરીએ. પતિના મનમાં એમ જ છે કે અચ્યંકારી તેના પિતાને ઘેર ગયેલ છે, માટે હું મારે તો તેને બોલાવવા નજ જવી જયારે બીજુ તરફ તેના પિતાને લાંના સર્વ સ્વજનો એમજ સમજે છે કે અચ્યંકારી તેના પતિના ગૃહેજ છે. આમ બન્ને પક્ષો સભ્રમ અવસ્થામાં છે.

અચ્યંકારીના ભાઇએ કપડાના કચવિક્ષયનો વ્યવસ્થાય કરે છે. એટલે એક વખત તેનો વહિલ સહેદાર બર્જરકુળમાં આવેલ છે. બરાખર તેજ વખતે અચ્યંકારીના શરીરની ભાલ ઉતારી, તેના બહનમાંહનું લોહી લઈને તેના ભૂતપાયઃ થધ ગયેલા દેહને ચુહાંગણુમાં ફેંકી હૃદ્યેલ છે. તેના ભાઇની દાખિયાં અનુભવે છે. તે વખતે તેને વિચાર સ્કુરે છે કે-અહો! મારો લગિનીના હુસ્તપાહમાં આ ભાઇના જેવા જ શુલ્ષ લક્ષણો હતા તથા આવી જ મળતી આકૃતિ પણ તેની છે; પણ તે અહો કેમ સંભવી શકે? તે તો ન જ હોય. તો પણ ભૂતહ્યાની લાગણ્યાથી મારી ઝરજ છે કે તેને આ સ્થાનમાંથી ગમેતેમ કરીને પણ છોડાવવી જોઈએ. આમ વિચારો તંનો થથોચિત બહલો દધ તેણીને બર્જરકુળમાંથી છોડાવીને વૃણુ-સંજીવિની નામક ઔષ્ઠ્ધીમાં ત્રણ અહોરાત્રપર્યાત રાખી. કે જે વનસ્પતિના પ્રભાવથી તેણી પૂર્વવત ત્વચા અને કાંતિને પ્રાસ કરીને એડી થધ. નળુકમાં પોતાના માતૃભયા વડીલ ભાતાને જોઈને હુઃખના અતિભારથી તે ચોધાર અસ્થુએ બન્ને આંગેમાંથી આવણ-સાદરવો વરસાવવા લાગ્યી. તે પોતાની બહેન જાણ્યી ભાઇ તેને આસ્થાસન આપે છે અને તેને પોતાની આપવીતો કહેવાનું કહે છે ત્યારે અચ્યંકારી અથથી માંડી ધતિપર્યાત પોતાની સર્વ વાતથી ભાઇને માહિતગાર કરે છે. જે બીજાને સાંભળાને તેનો ભાઈ પણ ગદગદિત થાય છે. પરંતુ જે બનવાનું હતુ તે બની ગણું. હું “ ગતં ન જોચામિ ”ના

ચાર કથાઓ-મહાન તસ્કરો.

૨૭

ન્યાયે શાંતિ રાગી અને ભાઈ-આગની પોતાના નગરે આવે છે. અને તે સર્વ સ્વજનો પ્રધાન સુદ્રાં આપ્તજનોની હાજરીમાં અચચંકારીને ભાઈ તેણીના ઉપર વિનેલી સર્વ વીતકક્ષથાને કહી સંભળાવે છે જે સાંભળી સર્વના હૃદય દ્વીપૂત થાય છે. અને સર્વ દુઃખના કારણ્યભૂત એવા કોધ પ્રત્યે સૌ તિરસ્કાર દર્શાવે છે. અચચંકારી પણ પોતાના પતિની બહુ મ્રકારે ક્ષમા યાચી પતિગૃહે જય છે અને પોતાનો ગૃહસ્થસંસાર સુઝે ચલાવે છે. તે અરસામાં છંદ્રસભામાં સર્વ દેવતાઓની સમજ્ઞ છંદ્ર મહારાજ મનુષ્ય લોકમાં રહેલ આપણી કથાનાયિકા શ્રીમતી અચચંકારી લડાના શિયલ મહાશુણી અને ક્ષમાશુણી પ્રશંસા કરે છે. એ બીનાને અધ્યસહદિતાં થકાં એ દેવતાઓ સાધુનું રૂપ કરી અચચંકારીને વેર આવે છે. સાધુને જેનાં જ અચચંકારી હર્ષપૂર્વક નમસ્કાર કરી પૂર્ણા કરે છે કે હે સ્ત્રામિન ! આપનું આગમન શા કારણું માટે થયું છે તે કૃપા કરીને જાણાવો ? પ્રત્યુત્તરમાં સાધુદ્વધારી દેવો કહે છે કે હે બણ ! એક સાધુને કોદરોગ થયો છે તેની શાંતિ અર્થે અમને લક્ષ્યપાક તેલ (જે તેલ તૈયાર કરવામાં એક લક્ષ વસ્તુઓ જેઠાં અને જેની એક આટલીની કિંમત એક લાખ રૂપીયા ડોય તે લક્ષ્યપાક તેલ) ની જરૂર છે. અમે સાંભળ્યું છે કે તે તેલ તમારે ત્યાં છે તો તેને વહોરાવો સાધુના આવા વચ્ચેનો સાંભળી હર્ષથી પુરકિત થયા છે નેત્રો જેના અને વિકસ્વર થયેલી છે રોમરાળ જેની એવી અચચંકારી લડા દાસીને તે તેલનો શીશો લાવવા કહે છે. દાસી લઇ આવે છે અને દેવપ્રભાવથી અર્ધમાર્ગે જ તેના હાથમાંથી તે અમૃત્ય તેલનો શીશો પડી જય છે આમ અનવા છતાં દાસી પર લેશ પણ કોપાયમાન ન થતાં અચચંકારી તેને ફરીવાર બીજો શીશો લાવવા કહે છે. ફરી વખત પણ દેવપ્રભાવથી પૂર્વવત તેલની આટલી પડી જય છે, તો પણ સત્ત્વશાળી એવી શ્રીમતી અચચંકારી દાસી પર કિચિત પણ કોથને ન આણુતાં ગ્રીઝ વાર પોતે ઘરમાંથી તેલને લેવા જય છે. તે વખતે તેના શિયળ અને ક્ષમાશુણના પ્રભાવે દેવશક્તિ પણ કુંદિત બની જય છે અને મુનિઓને તેમની આટલી વહેરાવે છે. તે વખતે દેવતાઓ પોતાનું અસર રૂપ પ્રગટાવી તેના પર પુણ્યવૃષ્ટિ કરી તેની પ્રશંસા કરે છે અને ઈદમહારાજે જાણાવેલ બીનાને સદ્ગનાં થકાં દેવજનો સ્વર્ગે સીધાવે છે. વંદન હો અચચંકારીને !

આ કથા પરથી આપણે એ જેવાનું છે કે-એક માત્ર કોધના કારણુથી આવી મહાસતીને કેદ્યું મહાન હુણ પડ્યું ? એ વિચારી હરેકે ઉથ કોધનું નિમિત્ત મળે તો પણ શાંતિ રાખવા પ્રયત્ન કરવો એ સ્વાતમહિતકર છે. (ચાહુ)

શાજ્યાળ મગનલાલ નહોરા

ત્રીજ ધર્મધ્યાનના એ પ્રકાર વિચાર્ય પણી, આને આપણે ત્રીજ તરફ
ચંકુ ફેરવીએ.

વિપાકવિચય-આત્મા અનંત શક્તિનો સ્વામી છતાં શા માટે લિખ લિખ પ્રકારના કષે-હુઃઓ એને લોગવવા પડે છે ? આ વિચારમાં ઉંડું અવગાહન કરતાં દિલ્લી સમક્ષ જ્ઞાનાવરણીય આદિ આઠ કર્માની જળ પથરાયેલી તરી આવે છે. આત્માના સાચા ગુણોને આવરનાર જે કોઈ પણ પદાર્થ યા વસ્તુ હોય તો તે આ કર્મા જ છે. આ ધ્યાન એ રીતે ધ્યાવાનું છે કે સુખ હુઃખના કારણુરૂપ કિંબા જુહી જુહી જતના જે અનુભવો આત્માને પ્રાપ્ત થાય છે એ નિમિત્ત કારણ તરીકે પૂર્વસંયિત કર્મા હોવાથી એ વેળા હર્ષ-શોક ન ધરતાં, એ કર્માદ્યકનું સ્વરૂપ વિચારવું. એમાંથી કયા માર્ગે છૂટી શકાય તે ચિંતવવું.

સુસ્થાનવિચય-જ્યાં ત્રીજ લેદમાં સંસારવૃક્ષિના સાધનરૂપ કર્માની વિચારણા આગળ વધી કે આ ચોથા લેદમાં નજરે દેખાતા જગત વિષે ઉંડા ઉત્તરવાનું મન થવાનું જ. એ વેળા સારાથે ચૈદ્રાજ લોકનું-એમાનાં સાત લોકમાં આવેલા નરકો, વચ્ચમાંનો તિર્થલિક અને ઉપરનો જ્યોતિષ અને વૈમાનિક દેવો સંબંધી પ્રદેશ, તેમાં રહેલી લિન્જતાએ, વિશિષ્ટતાએ અને વિચિત્રતાએ સહિત-ચિત્ર સ્મૃતિપરમાં ઢોરવાનું. એ લોકમાં ધર્માસ્તિકાય આદિ પાંચ અસ્તિકાય, તથા દ્રવ્ય, ગુણ અને પર્યાય સંબંધી ચિંતવન શરૂ કરવાનું. જેમ જેમ આત્મા આ જતના જ્ઞાનમાં અવગાહન કરવાનો તેમ તેમ બાધ્ય પદાર્થી પરથી આસક્તિ ઓછી થવાની અને આંતરિક વસ્તુમાં લીનતા વધવાની. તે વેળા મન કોઈ અગમ્ય પ્રદેશમાં એકતાર જનવાનું.

ધ્યાનનો ચોથા યાને મહત્વનો પ્રકાર તે શુક્લ ધ્યાન. નિર્મણ શુદ્ધ પરાવલાંન વિના આત્માના સ્વરૂપને તનમયપણે ધ્યાવેતે શુક્લયાને સ્વચ્છ ધ્યાન.

૧ પૃથ્ફૂત્વ વિતર્ક સત્પ્રવિચય-લુધી અશુદ્ધ, સ્વલાવમાંથી વિલાવમાં દ્રવ્યથી પર્યાયને જુહા પાડી વહેંચણી કરવી, તેનું નામ પૃથ્ફૂત્વ. તેનો શુત્જાને સ્થિત ઉપયોગ તે વિતર્ક તે નિર્મણ વિકલ્પ રહિત પોતાની સત્તાને ધ્યાવે. આ વિષય લખવા કરતાં અનુભવથી વધારે સમન્ય. એની મર્યાદા આઠમા ગુણસ્થાનકથી અભ્યારમા સુધીની કહી છે.

ધ્યાન.

૨૬

૨ એકત્વ વિતર્ક અપ્રવિચાર—ગુણું પર્યાયની એકતા કરી ધ્યાવે તે શુદ્ધજ્ઞાનાં વલંખીપણે વિકલ્પ રહિત દર્શન—જ્ઞાનનો સમયાંતરે કારણુંતા વિના રતન-ત્રધીનો એકસમયી કારણું કાર્યતાપણે જે ધ્યાન, વીર્ય ઉપયોગની એકાથતા તે આ ધ્યાન બારમા ગુણુસ્થાનકે ધ્યાવે. આમ જ્યાં આ ગુણુસ્થાનક પ્રાપ્ત થયું કે સિદ્ધદશા પ્રાપ્ત થવાની નિશ્ચિત થાય છે. ઘનધાતીઆચાર કર્મનો અહીં નાશ થાય છે. કેવલજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થાય છે.

તેરમાના અંતે અને ચૌહમામાં પ્રવેશતાં સૂક્ષ્મ મન-વચન, કાયાના ચોગ રૂંધે શૈલેશીકરણું કરી અયોગી થાય તે ત્રીજે લેદ. સૂક્ષ્મક્રિયા અપ્રતિપાતિ અને જ્યાં ચોગ નિરૂંધ કર્યા પછી સર્વ કિયારહિત થવાનો હશા પ્રાપ્ત થવાની પળ આવતાં જે ધ્યાન ચાલુ હોય છે તે ચાથે લેદ ઉચિષ્ઠન કિયા નિવૃત્તિ. આ આયોય વિષય અનુલબગમ્ય છે.

ધ્યાનના પીળ રીતે નીચે પ્રમાણે ચાર લેદ થાય છે.

૧ પ્રદસ્થ—અરિહંતાદિક પાંચ પરમેષ્ઠીના ગુણું સંલારવા. મનમાં ચિંતવન કરવું તે.

૨ પિંડસ્થ દેહમાં રહેલ ચોતાના આત્માને વિષે અરિહંતાદિ પાંચે પરમેષ્ઠીના ગુણોનું આરોપણ કરી ચિંતવન કરવું તે. ગુણીના ગુણો વિષે એકત્વતાનો ઉપયોગ કરવો તે.

૩ રૂપસ્થ-રૂપવાળો દેહધારી આત્મા, વસ્તુત: અરૂપી અને અનંત ગુણુનો ધાણી છે. ધર્ત્યાદિ વિચારણું.

૪ રૂપાતીત-નિરંજન નિર્મણ સંકલ્પ વિકલ્પ રહિત અલેદ એક શુદ્ધિ સત્તા-રૂપ ચિહ્નાનંદ સ્વરૂપી અસંગ અખંડ અનંત ગુણુપર્યાયરૂપ આત્મદશા વિચારવી. આ ધ્યાન મુજિતાના કારણરૂપ છે.

ધ્યાનનો વિષય અહીં સંપૂર્ણ થાય છે અને એ સાથે તપરૂપ પાંચમું ફર્મંય પણ પૂર્ણ થાય છે, છદ્રા હાન પરતે હુદે પછી વિચાર કરશું.

ચોકુસી

वर्तमान समाचार,

श्री उमेदपुर पार्किनाथ जैन भाला अभने तमाम कारबार त्यांना स्थानिक आर्यवाहका तरक्ष्या श्री हृषि साहुअने सोंपाणे छ. प्रथम पाणे तेऽयाशीचे सेवा करी दती. भाल सोंपवाची सारी प्रगतिमां आवशे.

सुधी सङ्कर-शाह रतिलाल उज्जमशा धी. एस. सी. नी परीक्षामां प्रथम नंबरे पासर्थर्ड धी. एस. सी. टेक्नीक्वनो वधु अव्यास करवा माटे ता. १७-८-३५ ना मानवेस्टर तरक्ष्या ज्ञानाना होई तेमनी सङ्करनी सङ्करना धृष्ट्या अने अलिनंहन आपवा माटे एक नहेडे मेणावडो ता. ६-८-३५ शुक्रवारे अपेरना श्रीमन हेमचंद्रलाल रामजु महेता एव. सी. ध. एम. आध. ध. ना प्रमुखपाणे नीचे श्री जैन आत्मानंह सला. तरक्ष्या संस्थाना विशाळ होलमां योज्यामां आवयो छतो. ज्यारे गांधी वलवलदास त्रिलुचनदास, शेठ कुंवरजु आणुंद्दु तथा शेठ हेमचंद्र दामजु असमयोचित विवेचन करता अवेना नामदार महाराजा साहेये तेमने आपेक्ष संपूर्ण उहार महद तथा ज्या-आववानो सेकन्ड क्लास पासपोर्ट आपवा माटे उपकार मानतां नैन डाम तरक्ष्या मुआरक्याही धृष्टी दती; अने लाई रतिलाले ना. महाराजा सा. पट्टेषी साहेय तथा जैन समाजनी लागणी माटे आलार मान्यो छतो.

मेणावडाना प्रमुखश्रीकी ज्यांवयुं के लाई रतिलालने आगण अव्यास करवामां महदना अभावे ऐ वर्ष खोवां पडयां ते जैन समाज माटे शरभावा नेवुं गण्याय. नैनो एक वर्षत राजस्थाने छतो, ते पक्षी भंत्रीस्थाने छतो अने आजे संज्यामां अने सत्तामां ज्ञेवाता नथी. नैनोचे आ रियतिमां चेतवा अने डेजवणीना विकासनी अगट्य तरक्ष्यान ऐच्यु छतुं अने डेगीय भेद हर करवा माटे लार मुक्यो छतो. त्यारआद इध्यादी आपी मेणावडो विसर्जन करवामां आवयो छतो.

स्वीकार-समालोचना.

प्राचीन भारतवर्ष-प्रथम विभाग

देखक डेक्टर त्रिलुचनदास लहेरचंद्र शाह. प्रकाशक शशिकन्त एन्ड फू. रावपुरा वडोदरा. किंमत रु. ५-०-० आ अंथमां छ० स० पूर्वे ६०० थी छ० स० १०० सुधी एक हजार वर्षनी ईतिहास ईतिहासिक दृष्टिये शुमारे पर्यास वर्षे सुन्नी तेनो अव्यास अने परिश्रम सेवी देखक महाशये आ झुति चार विलागमां प्रगट करवा तैयार करेल छे नैनो प्रथम विभाग छे, तेमां अमाणुभूत आगमे अने ईतिहासिक अंथोमांथी तेमज प्राचीन शिलालेखे, सिङ्गाच्चा अने ईतिहासिक, राजकीय, सामाजिक वर्गेरे धक्केतो उपर सारो प्रकाश पाडयो छे. ईतिहासिक दृष्टिये सर्वे उपयोगी होवा छतां भारतना प्राचीन ईतिहास लभनारने भास सहायत्पी आ अंथ छे. किंमत पांच इपिया योऽय छे.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સમાજ ભાવનગરની વર્તમાન સ્થિતિ. (સંવત ૧૯૬૦).

ગયા વર્ષમાં આ સલાણે શું પ્રગતિ કરી તેની હુંક નોંધ આ નીચે આપીએ છીએ. આ રીતે સલાની કાર્યવાહીનું સંક્ષિપ્ત વર્ણન આપવાથી આ સલાના દરેકસલાસંદ બંધુએ, સલા ઉપર પ્રેમ ધરાવનાર લાઇએ. હિતેચુએ અને સમાજ વગેરેને જાણ થતાં હવે પછીના માટે સલાની ઉજ્જ્વલિત માટે કંઈ સલાહ-સૂચના કે વિચાર તેઓશ્રી જણાવી શકે તેવા હેતુથી જ આવી રીતે હુંક નોંધ દરવર્ષે અપાય છે.

આ સલાને સ્થાપન થયાં આને ઓળખુચાલીશ વર્ષ પુરા થતાં ચાલીશમા વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે નિમિત્ત ગુરુલક્ષ્મિ, આત્મિક કલ્યાણ અને ધાર્મિક સેવા વગેરે છે. તેના ઉકેલ પ્રમાણે સલા કાર્ય કર્યે જાય છે.

કુલ સલાસંદેશ-

૧ આ સલાના ચાર વર્ગમાં થઈ ગઈસાતની આખર સુધીમાં (૩૭૮) સલાસંદેશ, તેમાં એ ચેઠન સાહેબો, (૧૦૮) પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમબરો, (૨૨૭) ધીજા વર્ગના લાઇફ મેમબરો, (૧૨) ત્રીજા વર્ગના મેમબરો, (૨૧) પહેલા વર્ગના વાર્ષિક મેમબરો અને (૮) ધીજા વર્ગના વાર્ષિક મેમબરો. લાવનગર અને બહારગામના મળીને કુલ છે. બહારગામની કેટલીક જૈન સંસ્થા પણ લાઇફ મેમબરો છે તેને તેમાં સમાવેશ થાય છે. નવા સલાસંદેશ થાય તેના નામો શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ માસિકમાં તરત જ પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે. આ સલામાં જે જે મેમબરોની જે હી (લવાજમ) છે તે લઈને તે જ વર્ગમાં દાખલ કરવામાં આવે છે. લાઇફ મેમબરોને લેટના પુષ્ટળ સારાં સારાં અંથોનો વિવિધ જૈન સાહિત્યનો લાલ ધારા પ્રમાણે અપાયો છે-અપાય છે. તે તો અમારા માનવંતા સલાસંદેશને સુવિહિત છે. ત્રીજા વર્ગના લાઇફ મેમબર અને ધીજા વર્ગના વાર્ષિક મેમબરોનો વર્ગ કેટલાક વખતથી સલાણે કર્મી કરેલ છે.

કાર્યો.

૧ લાઇફ્ફરી ઝોં-વાંચનાલય-

આ વાંચનાલયમાં સાત વર્ગી છે. ધાર્મિક, નૈતિક, નોવેલ, સંસ્કૃત, ધર્માલ અને ધાર્મિક આગમો વગેરે અંથો છે. લખેલી પ્રતોનો લાંડાર (૧૫૦૦) ની સંખ્યામાં છે તે જુદો છે, તથા યુસ્પેચરેમાં ટેલ્ફોની, વિકલી, માસિક વગેરે વગેરે સારાં સારાં આવે છે. જૈન અને જૈનેતર લાઇએ સારા પ્રમાણુમાં લાલ લે છે. કષ્ણાવારી પ્રમાણે વાચકોની સુગમતા ખાતર તમામ જુડેનું લીન્ટ છપાયેલ છે. લાઇફરીની સુંયવસ્થા માટે યુદ્ધાધીય વિદ્યાનો મીસ ઝોં, જર્મન પ્રોફેસર શુણ્ણીજ સાહેબ અને શ્રી ગાયકવાદ સરકારના સેન્ટર લાઇફરીના ગ્રાહ કથુરેડર સાહેબ મોતીલાઇ અમીન

૨

શ્રી જૈન આત્માનંહ સલાની કાર્યવાહી.

વગેરે તેમજ અનેક સંસ્થા અને બાહેર પુરુષોએ ઉંચા અલિગ્રાય આપેલ છે. આ શહેરમાં આવી શ્રી લાઇફ્રેરી બાળ નથી.

સં. ૧૯૮૯ ના આસો વઢ ડ૦ સુધીમાં સાત વર્ગોમાં કુલ પુસ્તકો ટ૧૩૮ રૂ. ૧૩૩૪૪-૧૦-૦ ના હતા, જેમાં ગાંધી સાલની આખર સુધીમાં રૂ. ૩૦૬-૨-૦ ના પુસ્તકો ૧૬૨ નો વધારો થતાં તે મળી કુલ પુસ્તકો ટ૨૬૦ રૂ. ૧૩૬૫૭-૧૨-૦ ના થયા છે. લખેલી પ્રતોની કિંમત ઘણી મોટી હોવાથી તેનો સમવેશ તેમાં થતો નથી તે મળી દર્શ હજાર ઉપરાંત થંથો આ લાઇફ્રેરીમાં છે.

૨ જ્ઞાનોક્ષાર ખાતું-સાહિત્ય પ્રકાશન ખાતું :

ચાર પ્રકારે સાહિત્યવૃદ્ધિ-પુસ્તક પ્રકાશન ખાતું સલા કરે છે. (૧) સંસ્કૃત માગધી થંથો (૨) ગુજરાતી લાખાના થંથો, (૩) પ્રવતેક શ્રી કાન્તિવિજયજી ઐતિહાસિક થંથમાળા : (૪) શ્રી સીરીજ ખાતું, અને સાધુ-સાધી મહારાજ તથા જાનલંડારને ખાસ લેટ માટેનું પ્રકાશન કરે છે, અને આ વર્ષમાં શ્રી આત્માનંહ જૈન શતાખ્દી સીરીજનું પ્રકાશન કરવાનું માન પણ સલાને પ્રાપ્ત થયું છે.

સલા તરફથી પ્રકટ થતા સલાની માલેકીના થંથો (સહાય મળી હોય તો) સંસ્કૃત-માગધી અદ્ધી કિંમતે, ગુજરાતી થંથો સુદૂર કિંમતે, સીરીજના થંથો ધારા પ્રમાણેની કિંમતે મંગાવનારને અપાય છે. સંસ્કૃતના ખાપી-અભ્યાસી લાઇફ્ફ મેમ્બરો અને પેદન સાહેલો મંગાવે તેને જ સંસ્કૃત અને ગુજરાતી લાખાના તથા સીરીજના ખાંડા થંથો ધારા-ધોરણું પ્રમાણે પેદન સાહેલો, અને લાઇફ્ફ મેમ્બરોને લેટ આપવામાં આવે છે. અત્યાર સુધીમાં તે રીતે તમામ થંથો તે રીતે લેટ અપાય છે.

ઉપર બતાવેલ ચારે પ્રકારના થંથો મળી અત્યારસુધીમાં રૂ. ૧૬૨૨૬૩॥= ના થંથો સાધુ-સાધી મહારાજ તેમજ અન્ય સંસ્થાઓ, જાનલંડારા વગેરને લેટ અપાયલા છે. લાઇફ્ફ મેમ્બરોને અત્યાર સુધીમાં અપાયેલ થંથોની થતી હજારની રકમ તો જુદી છે. અમારા જાણુવા પ્રમાણે હિંહુસ્તાનની કોઈ પણ જૈન સંસ્થાએ આઠલો મોટો પ્રચાર અને લેટનું કાર્ય કરેલ નથી; તે થવાનું કારણ ગુરુકૃપા છે.

સં. ૧૯૮૯ ની આખર સાત સુધી સંસ્કૃત-માગધી ૮૨, ગુજરાતી ૬૮ તથા પ્રવતેક શ્રી કાન્તિવિજયજી ઐતિહાસિક જ મળી કુલ ૧૫૭ થંથો આ સલા તરફથી પ્રગટ થઈ ગયા છે. આ કાર્ય સતત ચાવ્યા કરે છે. સીરીજનું કાર્ય સલાએ હુથ ધરતાં રૂ. ૩૦ એક હજાર આપનાર ખાંડાના નામથી ઉત્તરોત્તર થંથી પ્રકટ થતાં હોવાથી, જ્ઞાનોક્ષાર સાથે આત્મકદ્વયાખું પણ થતું હોવાથી તે રીતની રકમો અત્યાર સુધીમાં ઘણું ગૃહસ્થો તરફથી મળી છે, અને દર વર્ષે નવા જૈન ખાંડાએ સાહિત્ય પ્રકાશન માટે સલાને તેવી રકમ આપી જાનનો ઉદ્ધાર કરી જાનની લક્ષ્ણ કરી રહ્યા છે. અનેક થંથો સીરીજ તરીકે પ્રગટ થયેલા છે. સલાને મળતી મહદ્દી અનેક ઉત્તમોત્તમ થંથો પ્રસિદ્ધ થતાં હોવાથી જૈન સાહિત્યની અલિવૃદ્ધિ અને

આ સલાની વર્તમાન સ્થિતિ.

૩

આ સલાના લાઈફ મેમન્ડરેને ખોળા પ્રમાણમાં તેટલો લાલ મળે છે જેથી થોડા વખતમાં સસ્તું જૈન સાહિત્ય અને ખોળા પ્રચાર અવધ કિંમતે સલા કરી શકશે તે નિઃસૌદેહ વાત છે.

૩ કેળવણીને ઉત્તોજન—દર વર્ષે દા. ૩૦૦) જૈન વિદ્યાર્થીઓને સ્કોલરશીપ તરીકે, દા. ૧૨૫) શ્રી ઉજમણાઈ નેને કન્યાશાળાને મદદના મળી શુમારે સવા ચારશે દૂધીયા અપાય છે. અનુકૂળતાએ વિરોધ આપવા સલાની શુલ આકંસ્થા છે. ગામ કેકડી-મારવાડ જૈન વિદ્યાલય અને જૈન પાઠશાળાને એ વર્ષ થયાં દા. ૬૦) ની રકમ મદદ તરીકે અપાય છે

૪ શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ-માસિક અન્તીશ વર્ષથી પ્રકટ કરવામાં આવે છે. ઉત્તમ લેખો, પુસ્તકોની સમાલોચના, વર્તમાન સમાચારે વગેરે આપવામાં આવે છે. અને કોઈપણ માસિક દરેક વર્ષે ને અત્યાર સુધી નથી આપી શકતું તેવા, સારા સારા અનેકવિધ સાહિત્યના ઉત્તમ થંથે વધારે, અર્થ કરી માસિકની આવક કે કમાણીની દરકાર નહિ રાખી આહુકોને બેટ દરવર્ષે અપાય છે. અને માસિક સુદીલથી એધા દવાજમે થાહુકને અપાય છે. જેથી આત્માનંદ પ્રકાશના થાહુકોની સંખ્યા પણ હિસાનુહિસ વૃદ્ધિ થતી જય છે.

૫ સમારકુંડો:—આ સલા હસ્તક શ્રીયુત મૂળચંદ નથુલાઈ કેળવણી ઉત્તોજન સમારક ઇંડ, તેમજ ખાણું પ્રતાપચંદજી ગુલાબચંદજી સ્કોલરશીપ પ્રિંડ, તથા કેળવણી મદદ પ્રિંડ અને શ્રીયુત જોડીદાસ ધરમચંદ નિરાશ્રીત મદદ પ્રિંડ ચાલે છે, એમાં તેના ઉદેશ પ્રમાણે તે તે ખાતામાં સહાયો અપાય છે.

૬ શ્રી ઉજમણાઈ જૈન કન્યાશાળા:—નો વહીવટ આ સલાને તેની કમીતી તરપ્રથી સુપ્રત થયેલ હોવાથી તેનો વહીવટ મદદ આપવા સાથે કરે છે.

૭ જ્યાંતીએઓ:—ગ્રાતઃસ્મરણીય ગુરુરૂજ શ્રી વિજ્યાનંદસૂરીશ્વરજીની જેઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ શ્રી સિદ્ધાચલજી ઉપર તથા પૂજ્યપાદ શુદ્ધવર્ષ શ્રી મૂળચંદજી મહારાજની માગશર વદ્દિ ૬, શાંતમૂર્તિં શ્રી વિજ્યકમળસૂરજીની આસો શુદ્ધ ૧૦ ના રોજ આ શહેરમાં હેવગુરુલક્ષ્મિ-પૂજા-સ્વામીવાત્સલ્ય વગેરેથી દર વર્ષે સલા તરફી ઉજવાય છે.

૮ સલાની વર્ષાંડિ:—દર વર્ષે જેઠ શુદ્ધ ૭ ના રોજ સલાના મકાનમાં પ્રખુ પદ્મરાણી પૂજા લાણુાવવા વિગેરેથી સલાના મકાનમાં હેવગુરુલક્ષ્મિ-કરવા સાથે જેઠ હઠીસંગલાઈ અવેરચંદ વોરાની તરપ્રથી સ્વામીવાત્સલ્ય કરવા સાથે ઉજવવામાં આવેલ છે.

૯ અનંદ મેલાપ:—દર એસેતે વર્ષે જાનપૂજન કર્યા પછી દ્વાધાર્ટી ૭૦ પ્રમુખ શેઠ ગુલાબચંદલાઈ આણુંદળુંએ તે ખાતે આપેલ રકમના વ્યાજમાંથી સલાસહેને આપવામાં આવે છે.

૧૦ જ્ઞાનભાકૃત:—દર વર્ષે જ્ઞાનપંચમીને હિવિસે જ્ઞાન પદ્ધતાવી લક્ષ્ણ કરવામાં આવે છે.

૧૧ જૈતખંડુઓને મહદદ:—નિરાધાર કે અશક્તા સ્થિતિના જૈન ખંડુઓને સલાને અમુક ખંડુઓએ તરફથી આવેલી રકમથી તેમની ઈચ્છા પ્રમાણે અર્થીક સહૃદાય અપાય છે.

ઉપરોક્ત હકીકત તથા સાથેની સલાની વહીવટ તથા સરવૈયા સંબંધી હકીકત વહીવટી ચોપડામાંથી જેવા માટે ખુલ્લી છે.

શ્રી ગુરુભક્તિનો આનંદજનક પ્રસંગ અને તેને અંગે સભાને ગુરુભક્તિ કરવાનું મળોલું વરોપ માન.

સંવત ૧૯૬૮ ના ચૈત્ર શુક્ર ૧ રોજ પ્રાતઃરમણીય શ્રી વિજયાનંદગુરુશ્રીશ્વરજી (આમારામજી મહારાજના ઉપકારક જીવનનાં સૌ વર્ષી પ્રસ શતાં હોવાથી તે દ્વારાણુશીની શતાબ્દિ હિંદમાં જૈન સમાજ તરફથી ઉજવાય અને તે રીતે ગુરુભક્તિ થાય તેવી પ્રવર્તાક્ષણ મહારાજ શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજ, શાંતમૂર્તિ શ્રી હસ્તવિજયજી મહારાજ અને આચાર્ય શ્રી વિજયવલભસૂરીશ્વરજી મહારાજ વિગેરે મુનિ મહારાજની પ્રણલ ઈચ્છા થતાં તે કાર્ય આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયવલભસૂરીશ્વરજી મહારાજને ઉપાડી લીધું અને તે માટે ઉપદેશ શરૂ કર્યો, અને આચાર્ય મહારાજના પ્રેરણાચ ઉમગ્વિજયજી મહારાજના રિષ્યુ મુનિરાજ શ્રી ચચ્છુવિજયજી મહારાજને પણ આચાર્ય મહારાજની સાથે રહી તેઓશીની આજ્ઞા પ્રમાણે યોજનામાં સુખ્ય ભાગ લેવો શરૂ કર્યો. અમેને જલ્દાનતાં આનંદ થાય છે ગુરુના જીવનની શતાબ્દિની યોજના સાંભળતાં આ આચાર્ય મહારાજને સુંબદ્ધ પદ્ધારતાં સુધીમાં ન્યાં ન્યાં હળવોહ હર્ષ તે તે શહેરમાં પણ પ્રેતસાહન મળ્યું અને સહૃદાયતા પ્રાપ્ત થઈ સુંબદ્ધ ચાતુર્નાસ બિરાજમાન છે ત્યાં તો શ્રી સંધે તે કાર્યને સારી રીતે વધાવી લીધું. તે માટે વિશ્વાસપાત્ર કમીદી સુંબદ્ધિમાં નીમાઈ કર્દની શરૂઆત પણ હીક થથ. તે ઇંદ્રમાંથી શતાબ્દિ ઉજવવા ઉપરાંત વધારેની રકમ કે રહે તેમાંથી મહારાજની કૃતિના અંથે અને પ્રાચીન સાહિત્યના અંથે અધ્ય મૂલ્યે પ્રકટ કરી તે રીતે તેનો વિષય કરવાનો ઠરાવ થયો. શતાબ્દિ નિમિત્તે અવનચરિત છપાઈ ગયેલ છે અને એક સ્મારક અંક તચાર થાય છે. આ ખંડું થવા છતાં આચાર્ય મહારાજ શ્રીવિજયવલભસૂરીશ્વરજી મહારાજની ઇયાવહે અને આજ્ઞા સુજગ્ય આ શતાબ્દિના સ્મારક નિમિત્તે એક શીરીજ અંથમાણા શરૂ કરવાનો નિષ્ઠુચ થતો તે કાર્ય સુનિરાજ શ્રીચરણ-વિજયજીમહારાજે ઉપાડી લીધું અને જૈન ખંડુઓએ તે માટે પણ સહૃદાય આપવાથી તે સરીરીજના પ્રકાશનનું માન આ સભાને મળ્યું છે, નેથી આચાર્ય મહારાજ શ્રીનિજય-વલભસૂરીશ્વરજી મહારાજ તથા સુનિરાજ શ્રીચરણ વિજયજી મહારાજનો આ સભા ઉપકાર માને છે. આ સીરીજના અંથે સુદ્દરથી એણી કિંમતે, અધ્ય કિંમતે કે મેટ કે જે વખતે જે ને સંયોજા હરી તે પ્રમાણે તથા આંશિક રાખાય આપનારની ઈચ્છા સુજગ્ય વ્યબ કરવામાં આવયો.

આ શીરીજના છપાતાં અંથમાં ન્યાં ન્યાં જરૂર હરી ત્યાં તેમાં સુનિરાજ શ્રી ચચ્છુવિજયજી મહારાજ ને સુનિરાજશ્રી પુષુયવિજયજી મહારાજથીએ સલાહ, સંરોધન કાર્ય તપાસવા વગેરેનું કાર્ય પણ કરવા કૃપા દર્શાવી છે તે માટે આભાર તેઓ સહેલનો પણ માણાયે છીએ, પ્રાચીન અધ્યક્ષ જૈન સાહિત્યનું કાર્ય કે કે ખરેખરી જ્ઞાનભક્તિ છે, તે યથાશક્તિ સભા એ ઉપકારી સુનિ મહારાજશીની ઇયાથી કરતી હોવાથી સભાને ગુરુભક્તિ, જ્ઞાનભક્તિની અધ્યવ્યાસે પ્રાપ્ત થઈ છે તે માટે આ સભા ઉપકાર માનવા શાયે પોતાનો અધ્યવ્યાસ આનંદ પ્રકટ કરે છે.

અસલાની વર્તમાન સ્થિતિ.

૫

શ્રી સભાનું વહીવટી ખાતું

(ચ. ૧૯૬૦ ની સાલનો હિસાબ).

૧ શ્રી સભા નિભાવ ઇંડ ખાતું.

૮

૯

૧૨૦૧) બાકી હેવા.

૫૮) ખર્ચમાં તૂટતો હવાલો.

૫૮) વ્યાજ.

૧૫૫૧) બાકી હેવા.

૩૫૦) લાઇફ મેમ્બરાનું સ્વર્ગવાસ

૧૬૦૮)

પામતાં આવેલ લવાજમનો હવાલો.

૧૬૦૮)

૨ સલાસહોની ફી ખાતું.

૮

૯

૫૩૨૩૩ાના॥ બાકી હેવા

૩૫૪॥ મેમ્બરાનું માસિક બેટ મોક-

૮૫॥ વાર્ષિક મેમ્બર ફીના

લ્યા તેનો ખર્ચનો હવાલો.

૧૧૪૧॥ લાઇફ મેમ્બર ફીના વ્યાજના

૧૧૨૨૩ાના॥ ખર્ચ ખાતાનો હવાલો

૧૭૫૬૩ાના॥

૪૭) મેમ્બરાના લવાજમ ન

પતવાથી માંડી વાલ્યા

૨૩૪॥ બાકી હેવા

૧૭૫૬૩ાના॥

૩ પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર ખાતું.

૮

૯

૧૦૮૦૧) બાકી હેવા.

૧૦૧) મેમ્બર એક સ્વર્ગવાસ પામતાં

૨૦૧) નવા એ મેમ્બરાના ફીના.

સભા નિભાવઇં ખાતે હવાલો

૧૧૦૦૨)

૧૦૮૦૧) બાકી હેવા.

૧૧૦૦૨)

૪ દીન વર્ગના લાઇફ મેમ્બર ખાતું.

૮

૯

૧૧૩૦૧) બાકી હેવા,

૩૦૦) મેમ્બર સ્વર્ગવાસ પામતાં

૩૫૦) નવા મેમ્બરાના ફીના.

સભા નિભાવ ઇંડ ખાતે હવાલો

૧૧૬૫૧)

૧૧૩૪૧) બાકી હેવા.

૧૧૬૫૧)

૬

આ સભાની વર્તમાન સ્થિતિ.

૫ ત્રીજ વર્ગના લાધક મેળખર ખાતું.

૦૪

૬

૩૦૦) બાકી હેવા.

૦૪

૬

૬ શ્રી આત્માનંદ ભવન (મહાન) ખાતું.

૨૦૩૬૪૪ના॥ બાકી લેખા

૬) ॥ વીમો

૪૪૧૧॥ રીપેરીંગ ખર્ચ

૧૦૬) = વ્યાજ (આર માસના ભાડાના
ખાદ જતાન)

૨૦૬૧૦૧॥

૦૪

૬

૭ શ્રી આત્માનંદ ભવન ઉત્તર બાળુતું નવા (મહાન) ખાતું.

૦૪

૬

૧૨૦) ભાડાના.

૩૩૭૦॥ બાકી હેવા

૩૪૬૦॥

૩૪૬૦॥ સભાના મહાનની ઉત્તરે આવેલ
વોરા નાનચંદ ઐડીદાસનું
મહાન ખરીદ કર્યું તેના.૩૩૦૧) મહાન વેચાણ લીધું તેના
૬૬) ૦॥ ચોથના નામદાર
દરખારશીને

૮) ~ પરસુરણ ખર્ચ

૩૪૦૮ન॥)

૫) વીમો

૭૭॥ =॥ વ્યાજ

૩૪૬૦॥

૦૪

૬

૮ શ્રી સાંખારેણુ ખર્ચ ખાતું.

૦૪

૬

૨૪૩ાન॥ બાકી હેવા

૫૧૦- પુર્સ્તક વેચાણમાંથી હું હાંસલ

૨૬૪॥=॥

૪૩) ૦॥ ક્રનીચર રીપેરીંગ ખર્ચ

૨૫૧॥= બાકી હેવા

૨૬૪॥=॥

આ સભાની વર્તમાન સ્થિતિ.

૭

૮ શ્રી સિદ્ધાચલજી ઉપર શ્રીમહુ વિજયાનંદસુરિથેરજી મહારાજની દહેરી
રીપેર તથા જ્યતિ (સાધારણુ) ખાતું.

૦૮

૩

૧૩૦૪॥૩ આકૃતિ હેવા

૧૦ શ્રી મૂળચંહસાધ સ્મારક ઇંડ ખાતું.

૦૮

૩

૫૦૦॥૩	આકૃતિ હેવા રૂ. ૧૦૦૦) ના ઓન્ડ	૧૨૭) સ્કોલરશીપના
	ટ્રસ્ટીઓના નામે છે તે ઉપરાંત	૪૪૭) આકૃતિ હેવા
૭૩	૦૧૦૪ ઓન્ડ તથા ઉપરની રકમનું	૫૭૪) =
		૫૭૪) =

૧૧ શ્રી એડીફાસભાઈ સ્મારક ઇંડ ખાતું.

૦૮

૩

૧૦૩॥૩	આકૃતિ હેવા રૂ. ૧૦૦૦ ના ઓન્ડ
	ટ્રસ્ટીઓના નામે છે તે ઉપરાંત
૫૭૧) =	૦૧૦૪
	૧૬૦૧) =

૧૩ શ્રી જ્ઞાન ખાતું.

૦૮

૩

૧૦૧) બેસતા વર્ષના સાનપુજુનના	૩૧૨૩॥૩	આકૃતિ લેખા સાનખાતાનો રટોર કુભાટા વિગેરેના
૨॥૩ જ્ઞાનપંચમીના જ્ઞાનપુજુનના	૧૧૨) =	વીમાનો ખર્ચ
૧૫૧॥૩	૧૬)	વખાર લાંડું
પુસ્તકો વૈચાણુમાંથી હાંસલ છે	૧૧૫॥૩	માસિક વર્તમાન પેપર લાઈ- થેરી ખાતે
૮૩॥૩	૧૭૭) =	લાઈથેરીના પુસ્તકો ખરીદ કર્યા
પરચુરણ કસર વગેરેના	૪૭૭॥૩	અત્માનંદ પ્ર. પુ. ૩૧ ની ઓન્ડ
૧૨૨૮॥૩		સેટની શુક સહિત.
ના વ્યાજ તથા પરચુરણ ઓન્ડ	૧૨૫)	ઉજ્જમખાઈ કન્યાશાળાને મદદ
વૈચતા વટાવના	૪૧) =	કમીશન સીરીઝમાં
૪૦) કમીશનના	૫૧૮॥૩	ઉધરાણી ન પતવાથી માંડી વાળી
	૩૦)	પંચાંગ છપાઈ
૧૫૧૭॥૩		
૩૪૪૭॥૩		
આકૃતિ લેખા		
૪૬૬૫) =		

८

આ સભાની વર્ત્તમાન સ્થિતિ.

૧૩૪)૦॥૧॥ પુસ્તકા બેટ આપ્યા
 ૫૮૧॥૮॥ પેકીંગ તથા પરચુરણ ખર્ચ
૪૬૬૫॥

૧૨ શ્રી આત્માનંદ મ્રકાશ પુ. ૩૧ નું આતુ.

૧	૨
૪૭૬। લવાજમ	૧૦૧૦)૮॥ છપાઈ બાઈડાંગ કાગળ
૩૫૫॥ મેમ્બર શ્રી ભાતેથી	૧૪૫૩)૦॥ પોસ્ટ ખર્ચ
૪૭૭)૩॥ જાતના શાનભાતેથી	૧૬૬॥ બેટની ખુકના
૧૨૫)ના જૈન ધર્મ બેટની ખુકના પુસ્તક વેચાણ ભાતેથી	૩૮૧॥ વી. પી. પોસ્ટ ખર્ચના ૧૩૩॥
<u>૧૩૭૪)૧॥</u>	<u>૧૩૭૪)૧॥</u>

સં. ૧૯૯૩ ના આસો વહિ ૦)) સુધીનું સરવૈયુઃ.

૧	૨
૧૨૪૮૬)૩॥ શ્રી શાન ભાતે પુસ્તકા ભાગત	૧૭૭૬૮॥ પુસ્તક તથા છાપવાના કાગળ
૧૬૧૧૭॥ સીરીઝ આતાના અનામત	૧૭૭૬૮॥ વગેરે શાન ભાતે.
૧૪૨૧॥ પરચુરણ દેવું	૧૬૨૫) સીરીઝના પુસ્તકા પુરાંતણે તેના
૧૩૧૦॥ આત્માનંદ પ્ર. પુ. ૩૨ મુ	૨૬૮૫) છાપખાના તથા ખુકસેલરો
૩૦૩૬૦॥ સાધારણ લાઈમેમ્બર શ્રી મફાન ઇડ વગેરે	૧૭૮૬૮॥ પાસે લેણું
૫૬૩૨)૧॥ જ્યંતી ઇડ ભાતે	૨૪૬૬૬) શ્રી આત્માનંદભુવન(મફાનો) ભાતે
૩૪૦૪) કેળવણી વગેરે સહાયક ફુલ ભાતે	૨૧૫૩૪) શરારી ભાતે
૫૬૨૮) શરારી ભાતા	૧૧૪૬॥ મેમ્બરોના ભાતે
૧૬॥ મેમ્બરોના દેવા	૧૭૮૬૮॥ ઉભગેક લેણું
૧૮૪) લાઈથેરીના ડીપેઝીટ	<u>૧) - શ્રી પુરાંત ભાકી આસો વહ ૦))</u>
૪૩= ઉભગેક દેવું	<u>૭૪૪૩૪)૧॥</u>
<u>૭૪૪૩૬૨)૦॥</u>	
૭૨૧) ઇર છે તે હણુ જોવાય છે.	
<u>૭૪૪૩૪)૧॥</u>	

શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુળ-પાલીતાણા, પત્રિકા.

શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુળ-પાલીતાણા.

વાર્ષિક કર્તૃવ્ય.

સ્વધર્મી બંધુઓ અને ભણો,

આ સંસ્થાના કાર્યથી આપ માહિતગાર હશો જ. વિશેપમાં આ પત્રિકા અક્ટ થાય છે તેથા વધુ પરિયય થશે.

ગયા વર્ષમાં ટોટા પણો હતો તેમ ચાલુ સરદમાં અશાડ સુધીની આવક જેતાં રૂ. ૫૦૦૦ નો ટોટા પડે તેમ જણાવાથી આપ તરફ વિનાંતિ કરવા જરૂર પડી છે કે, આપ આ વર્ષે ખાલી મદદ મોકલી આલારી કરશોાળ. વાર્ષિક અર્ય (રૂ. ૨૫૦૦૦)નો છે.

વિદ્યાર્થીની સંખ્યા ૧૫૩ ની છે. જુદા જુદા ૮૦ ગામના સ્વધર્મીભાઈઓના આગઢો છે. હાઈસ્કુલમાં લગ્ન જાય છે. બાકીના ગુરુકુળ વિદ્યાલયમાં ભણે છે. ધાર્મિક અને ઔદ્ઘૌર્ણિક શિક્ષણની આસ ગોડવણ છે. વ્યાયામની પણ ગોડવણ સારી છે અને તે માટે શેડ હીરાચંડ વસનણી મહદ્વથી આસ મકાન આ વર્ષે તૈયાર થઈ ગયું છે.

ધાર્મિક કિયા અને તપ આહિ વિદ્યાર્થીઓ ધર્ષી જ સારી રીતે પ્રેમપૂર્વક કરે છે. આંધ્રિક તપ તો ચાલુ જ છે. પેધંગની સંખ્યા માત્ર ૨૪ ની છે. હાઇપેધંગની અને સારાભાઈ આહિના સ્ક્લોરેશની સંખ્યા ૩૩ ની છે; જ્યારે તદ્દન કી ડિડ છે.

સર્વે દાનોમાં જ્ઞાનદાન શ્રેષ્ઠ છે. તેમાં પણ વ્યવહારિક સાથે ધાર્મિક જ્ઞાન વનસ્પથિત રીતે અપાય તેવી સંસ્થાઓને નિભાવવા-ખીલવવા કરેક જૈન બંધુઓ યથાશક્તિ વાર્ષિક મદદ મોકલી જ જોઈએ.

શક્તિરાણે અને તે જાતે આપણું, બીજોઓએ શક્તિશાળી પાસેથી મેળવી મોકલાવવા અનતું કરતું. કાર્યવાહુકો અધી ન પહોંચી શકે. અધી ઉપદેશકો મોકલવાનું પણ ન પાલવે. મંહીના ટાઈમિમાં પણ ભાજ્યશાળીઓ કમાઈ કરે છે. તેમને બનનો સહૃદયોગ કરવા આસ ધ્યાન જાંચવા જરૂર છે.

પૂજય મુનિરાજે, જેઓએ આ આતાની મુલાકાત લીધી છે અને બીજી રીતે પણ તેના પ્રાર્થિ માહિત છે, તેઓ તો યોગ્ય સમગ્રે મદદ મોકલવાનો સહૃદેશ આપવા ચુક્તા નથી, જ્ઞાતાં આ પરિવ્રત પર્યુષણ પર્વ પ્રસંગે અનેક પ્રકારના થતા દાનો વખતે આ ગુરુકુળને વધુ યાદ કરવા કૃપા કરે તેવી વિનાંતિ છે.

શ્રીમાનો અને શ્રીસંઘ પ્રત્યે કાર્યવાહુકો સંસ્થાની સ્થિતિ અને જરૂરીના રજુ કરે, પણ તેઓ યોગ્ય સતતર થાય તો વધુ ઉત્સાહ આવે, માટે પર્યુષણ પર્વમાં નિશેષ ધ્યાન આપવા વિનાંતિ છે. જુદા જુદા ૮૦ ગામના સ્વધર્મી બંધુઓનું હુંમેશનું સ્વામોલાત્સદ્ય આ આતાને મદદ કરવાથી થાય છે. તિથિઓ દવે જુદી ખાડી છે. આ વર્ષે હૂટક મદદવડે વર્ષ આપરે કંદ ટોટા ન રહે તેવી નાની-મોડી મદદ કરવા આસ જરૂર છે. બીજી રીતે મદદના ભાર્ગો નીચે મુજામ છે.

(१) एक दंड के एक दिवस पुरतां अर्चना माटे (३. २५) के (३. ५०) मोक्ती-मोक्तावी आडे पुरो कराय. साधनसंपत्ति बंधु तरह आ भागेही बंधु नथी. नाना गमो अने श्री संघो सामुदायिक दीप करे छे तेमाथी आ आताने सारी रकम मोक्तवा जूर याह करे अने ५०-१०० स्थगे तेनुं अनुकरण थाय तो जूर कार्य दिक थाय.

(२) कथभी तीथीदेहे (३. २५१) के (३. ५०१) लेवाय छे, ते द्वे थोडी आडी छे अने यातु अप्यंभील अंजे अप्यंभीती तीथी (३. ५१) मां नोभाय छे. पांचथी बंधु तीथीओ नेंधावनार त्रीज वर्गना लाईमेम्पर थाय छे, द्वे तीथीज थोडी आडी छे आं रीते पछु महत मोक्ती शकाय छे.

(३) मकान आते मोडी रकमतुं लेखुं जेत्तातुं होवाथी ओटी योजना करवी पडी छे (३. १००१) (३. ५०१) (३. २५१) मुख्य रकम आपनार गुह्यस्थोनां नामो शयनगृह अने स्टाइ निवासगृहां सुध्य भारणानी पडेहे (दर्शनीय भागे) आस-सनी तज्जीभां नाम लभवां अने पहेला-भीज अने त्रीज वर्गना लाई भेदभर गणुवा. (प्रथम वर्गना लाई भेदभर अने पेट्रोला गुड्डुणाना मकाने डोटाओ रभाय छे.) आ रीते श्रीमानो संस्थाने उत्तेजित करी शके छे अने वीजओते अनुकरणीय थाय छे.

द्वाष्टानाने अंजे यातु अर्च थाय छे ते माटे योज्य रकम आगो नाम जेडना तथा उद्घोषणाहने नाम जेडनानी श्रीमानो प्रत्ये विनानि छे.

आमरशीयल (नामो) कवास (शिक्षण) न्याय, आकरणाहि उच्च धार्मिक ज्ञानना वर्गी तथाप्रकारनी महत मणे शह करवानी भावना छे.

गुरुकुलमां यावता विद्यावयने पाठ् सारी रकम आगो नाम जेडनानी डागाराशीप्रिय श्रीमानो प्रत्ये विनानि छे.

शह साराभाई लोन इंड पुरुं थवा आव्युं छे, जेथी तेमना तरहना २० विद्यार्थिओ यालु छे ते अंध थवा अगाउ (३. २०००) ओक साथे अथवा वार्षिक (३. १२०) (ओलामां ओला पांच वर्ष माटे) आपाने पोताना नामे अने तेटवा विद्यार्थिओ निभावना श्रीमानोओ जूर महत करवी.

याह राखी नीचेना स्थणे-ताडीहे महत मोक्ती आभारी करवा इरीथी विनांत करत।..... अमो धोगे.

७३-७७ शीया निवास. मुंबई. नं. २ संवत. १९८१ श्रावण वद २ श्री यशोविजयज्ञ नैन गुरुकुल।	श्री संघना येवढा. इडीरच्याह केशरीच्याह येवढा. नानच्याह कस्तुरच्याह मेडी. ललुभाई करभय्याह तलाल. ज्ञा. मेडीरीओ
--	--

શ્રી યશોવિજયજી જૈન શુરુકુલ-પાલીતાણા.

રા. ૫૧) માં આયંણીલની કાયમ તિથિનો તેમ રા. ૧૨૫) માં એક દુઃખ (હૃદ્ય) પાન અને નાસ્તાની કાયમ તિથિનો—
અપૂર્વ લાભ હ્યો !

સાધમી બંધુઓ તથા ઝેણો ! સૌ કોઈ શ્રી યશોવિજયજી જૈન શુરુકુલ સંસ્થાથી પરિચિત છે, તેની અંદર લગલગ એંશી ગામના મળી ૧૫૧ વિદ્યાર્થીઓ લાલ હ્યે છે, જેમાં અડધા ઉપરાંત વિદ્યાર્થીઓ ફી તરીકે લાલ હ્યે છે.

જે સહૃદ્યુદ્ધસ્થ રા. ૫૧) આપે તેમના નામની એક આયંણી-લની તેમજ રા. ૧૨૫) આપે તેમના નામની એક દુઃખપાનની તિથી અત્રે નોંધાય છે.

૨૫મ કાયમ રાખી ફૂકુલ વ્યાજ જ વપરાય છે. આયંણીલની લગલગ સવાઆઠ માસની તિથિઓ લરાઈ ગઈ છે અને દુઃખપાન અને નાસ્તાની નવી તિથિઓ હુમણું જ શરૂ થઈ હોવાથી પણ નોંધાઈ છે. આયંણીલની પાંચ તિથિ લરનાર સ્વામીવાત્સલ્ય દ્વારા ત્રીજા વર્ગના સલાસદ થઈ શકે છે તેમ દુઃખપાનની જે તિથિ લરનાર પણ ત્રીજા વર્ગના કાયમ સલાસદ થધ શકે છે.

આ સંસ્થાના પ્રતિવર્ષના રિપોર્ટ ખાડાર પડે છે. તેમ તેનો માસિક એહુલાલ પણ જૈનપત્રમાં “શુરુકુલ પત્રિકા” ના નામથી જૈન જનતાની જાણ માટે (કાર્યવાહી અને મહદેનો) પ્રગટ કરવામાં આવે છે.

કેળવણીની સંસ્થાઓ, એ આપણી લાવિ પ્રજાની આભાદ્રિ તેમજ ઉત્ત્ર-તિનું કેન્દ્રસ્થાન છે. અને તેની સંગીનતા, સ્થિરતા અને સબળતા ઉપર જ આપણી લાવિ પ્રજાની ઉત્કાંતિનો તેમજ પ્રગતિનો સઘણો આધાર છે, અને તે શુલ હેતુથી જ કાયમી તિથીએની યોજનાઓ પ્રસંગવશાતુર અને જરૂર જણ્ણાતાં કરાય છે અને તે એકજ શુલાશયથી કે સંસ્થાનું જીવન લંબાય.

સમયાનુસાર ૨૫મ નાની હોય તો ધણું બન્ધુઓ તથા ઝેણો તેનો લાલ રહેલાથી લઈ શકે, તે માટે પણ ઉપરોક્ત તિથીઓ નિયત કરવાનો કર્મિયનો શુલ હેતુ છે, જેથી શાસનના હિતેચુઓ તેમજ સાધમીવાત્સલ્ય ઈચ્છિક બન્ધુઓ તેમજ સંસ્થા પ્રત્યે સહાતુભૂતિ ધરાવનાર સજજનો, ખાલી તિથિઓ નોંધાવશો અને પોતાનું યા નહિં તો પોતાના વડીલોનું કે આગત-જનોનું મુણારક નામ અમર કરી સંસ્થાને સદાને માટે આલારી કરશો.

સ્વામીવાત્સદ્વય ઇંડમાં તિથીએ ખાલી થોડી હોવાથી અને વિદ્યાર્થી અને વખતે કરેલ ચોજના ૧૫૦ વિદ્યાર્થી માટે ઓછી જણ્ણાયાથી ખર્ચને પહોંચી વળવા અને તે માર્ગ સર્વને મદદ કરવાનું વધુ ચોજય જણ્ણાયાથી આયંખીલ અને દ્વધ તથા નાસ્તાની તિથિએ લેવી શરૂ કરેલ છે.

આ સાથે દરેક યાત્રિકભન્ધુએ તથા ઝુનોને વિનંતિ કે અતે કલકત્તા-નિવાસી શ્રીમાન શેડ રામચંદ્ર જેઠાલાઈ તરફથી ઝ. ૮૦૦૦) ના ખર્ચે સંસ્થામાં બંધાવી આપવામાં આવેલ લભ્ય જિનપ્રાસાદમાં શ્રી સુમતિનાથ ગુજુની અલૌકિક અને પ્રભાવિક ભૂર્તિ ધીરાજમાન કરવામાં આવી છે, જે સંપ્રતિ રાજના વખતમાં લરાવેલ બિંબ છે અને આખુણ જેવા જુના-પુરાણા લીધે ઉપરથી લાવવામાં આવેલ છે, તેમના દર્શનાર્થી અવશ્ય સંસ્થામાં પધારી દર્શનનો લાલ લેશો. ધીજું આ જિનાલયના રંગમંડપની બહારના લાગમાં અપૂર્વ કારીગરીનું-આપણી પુરાતન જાહેરજલાલી ભતાવનારું જુનું-પુરાણું સુખડનું સુંદર ડેાટરણીવાળું અને આખુણ ઉપરના દેરાણી જેઠાણીના ગોખલાની જગતવિષયાત અનુપમ કારીગરીની અંગી કરાવતું જિનમેંહિર છે, જે ગુર્જરભૂમિના પાટણુથી અમદાવાહના જ્યેદી મોહનલાલ મગનલાલ તરફથી મળેલું છે. તે તથા વિદ્યાર્થીઓની સગવડ અર્થ-વિદ્યાર્થી-ગૃહ, શયનગૃહ, વિદ્યાલયન, વ્યાયામશાળા, ઉદ્યોગગૃહ, બોજનાલય અને આરોગ્યભૂવન આહિ મકાનો અને વિદ્યાર્થીઓની ધાર્મિક અને વ્યવહારિક નિયમીત પ્રવૃત્તિએ અવકાશ લઇને ખાસ જેવા માટે ધ્યાન જોંચીએ છીએ.

ખાલી તિથીઓનું લીસ્ટ મંગાન્યાથી અથવા હેડ ઓફિસેથી જેવા માગવાથી મળી શકશે.

વિદ્યાર્થી દીઠ ઝ. ૨૦૦૦) એક સાથે અથવા વાર્ષિક ઝ. ૧૨૦) આંગી પોતાના નામે જને તેટલા વિદ્યાર્થીએ ઝી રાખવા શ્રીમાનોનું ખાસ ક્યાન જોંચવા રજા લઈએ છીએ. મકાનોખાતે મોટી રકમ લેણી હબી છે, તે માટે શયનગૃહના સુખ્ય દરવાજે ઝ. ૫૦૧) થી ઝ. ૨૫૦૧) સુધીની રકમ આપનારનાં તથા ઝ. ૨૫૧) થી ઝ. ૫૦૦) સુધીની રકમ આપનારનાં નામ સ્ટાફગૃહ સાથે આરસના પાટીયમાં લખાયો. માટે તે માર્ગ પણ મદદ કરી નામ અમર કરવું અને ધીજને અનુકરણીય થઈ પડવાની ઝરણ બજાવવી.

અમો આપને રૂણરૂ મળીને જ આ માગણી કરીએ છીએ તેમ માની સંસ્થાને યથાશક્તિ મદદ આપશો અને આપાવશો તો અમોને સેવાના કાર્યમાં વધુ ઉત્સાહ મળશે.

घण्ठी थाई नक्लो છે. જલહી મંગાવો...

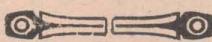
શ્રી કર્મચંથ. (૪) મૂળ.

છેખામાં છેખી દ્વે તૈયાર કરેલ શ્રી હવેન્દ્રસુરિકૃત સ્વોપ્ન રીકા યુક્ત ચારકર્મ-
ચંથ કે જે આગળ બાહાર પાડેલ આવૃત્તિઓમાં રહેલ અશુદ્ધિઓનું તેમજ આખા ગ્રંથનું
(અગાઉ છપાયેલ કોઈ આવૃત્તિઓનો નહિ) પરંતુ એ તાડપત્રીય પ્રાચીન પ્રતો અને ત્રણ
પ્રાચીન કાગળની પ્રતોનો ઉપયોગ કરી એનું સંશોધન ઘણીજ પ્રમાણિક રીતે કર્યું છે.
કાળજીપૂર્વક સંશોધન મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજે તેમજ તેમના વિદ્ધાન શિષ્ય
સાક્ષરોત્તમ મુનિરાજ શ્રી પુષ્યવિજયજી મહારાજે આ ગ્રંથને સુધારવા તથા સંપાદનને
લગતાં કાર્યમાં કિંમતી લિસ્ટો આપવાથી જ આવો શુદ્ધ અને સુંદર કર્મચંથના અભ્યા-
સીઓ માટે અતિ ઉપયોગી અને ઉપકારક આ ગ્રંથ અમો પ્રગટ કરી શક્યા છીએ.

સ્થળે સ્થળે પેરેચાઈ પાડીને વિષયોને છુટા પાડેલા છે અને દરેક સ્થળે પ્રમાણું તરીકે
અનેક શાસ્ત્રીય પાડો, તે ક્યા ગ્રંથો માંહેના છે તેના પણ નામો, તેના ટીપ્પણો આપેલા છે.
છેવટે છ પરિશિષ્ટોમાં ગ્રંથમ રીકાકારે પ્રમાણું તરીકે ઉદ્ઘરેલ શાસ્ત્રીય પાડો, ગાથાઓ અને
પ્રસ્તોક વગેરે અકારાદિકમ પ્રમાણું આપેલ છે. બીજી અને બીજમાં રીકામાં આવતા ગ્રંથો
અને ગ્રંથકારોના નામોનો ક્રમ ચોથા કર્મચંથમાં અને રીકામાં આવતા પારિલાયિક શબ્દોનો
ક્રાપ, ખાંચમાં રીકામાં આવતાં પિંડપ્રકૃતિસૂચક શાંદોનો ક્રાપ અને છેખામાં વર્તમાનમાં ઉપલબ્ધ
થતાં શ્વેતામ્બર-હિગમ્બર સંપ્રદાયના કર્મવિધિયિક સમગ્ર સાહિત્યની નોંધ આપવામાં
આવી છે.

જે આ એન્ટ્રીક કાગળો ઉપર નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં સુંદર શાસ્ત્રીય રાધપોથી છપાવી
સુંદર આઈંગથી અનુકૂત કરવામાં આવેલ છે. આ ગ્રંથને અંગે મળેલ આર્થિક
સહાય થયેલ ખર્ચમાંથી ખાદ કરી મત હ. ૨-૦ ૦ એ રૂપીયા (પોસ્ટેજ જુદું) કિંમત
રાખવામાં આવેલ છે.

શ્રી જૈન આરનાનંદ સભા—ભાવનગર.

દલકાતાવળાના વિવિધ રંગોના મનોહર મોટી સાઇઝના ફોટોઓ.

શ્રી નેમનાથ સ્વામીના લગતો વરદોડા ૦-૧૨-૦	શ્રી ગીરનારાજ સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૬-૦
શ્રી મહાવીરસ્વામીનું સમવસરણ તથા	શ્રી રાજગિરિ-સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૬-૦
શ્રી બ્રાહ્યિંદું	૪ લેખણા.	૦-૬-૦
શ્રી કૃષ્ણાંદું	શ્રી મધુભાઈંગ.	૦-૬-૦
શ્રી મધુભાઈંગ	પાનાપુરીનું જલમંહિર.	૦-૮-૦
શ્રી ચંદ્રગુમના સોળ સ્વમ.	સમેતશિખર તીર્થ ચિવાવળી	
શ્રી ચંદ્રગુમના સોળ સ્વમ.	સોનરી બાધનીંગ સાથે.	૨-૮-૦
શ્રી ચંદ્રગુમના સોળ સ્વમ.	જાંબૂદીપન્નો નકશો રંગીન.	૦-૬-૦
શ્રી ગૌતમસ્વામી.	નવત્વના રંગ બેદનો નકશો રંગીન ૦-૮-૦	
શ્રી સમેતશિખર સિદ્ધક્ષેત્ર.	શ્રી સિદ્ધયક યંત્ર રંગીન અહુજા	
શ્રી રાજગિરિ પંચપલાડ.	મોટી સાઇઝ	૦-૬-૦
શ્રી પાર્વતાથ પદ્માવતી.		

Reg. No. B. 431.

અમારે પ્રકાશન ખાતું.

છપાયલા અથે.

૧ શ્રી વસુહેવહિંડિ પ્રથમ ભાગ.	રૂ. ૩-૮-૦
૨ શ્રી વસુહેવહિંડિ પ્રથમ ભાગ દ્વિત્ય અંશ.	રૂ. ૩-૮-૦
૩ શ્રી બૃહૃત્કલ્પસૂત્ર પ્રથમ ભાગ.	રૂ. ૪-૦-૦
૪ શ્રી હેવન્દસુરિંચિત ટીકા ચાર કર્મચંથ (શુદ્ધ)	રૂ. ૨-૦-૦

છપાતાં અંથે.

૫ શ્રી વસુહેવહિંડિ બીજો ભાગ.	
૬ શ્રી બૃહૃત્કલ્પસૂત્ર બીજો ભાગ.	
૭ પાંચમો છૂટો કર્મચંથ.	
૮ શ્રી ગુણચંદ્સુરિ કૃત શ્રી મહાનીર ચરિત્ર. ભાગાંતર	

ગુજરાતી અંથે.

૧ શ્રી શાત્રુંજય તીર્થનો પંદરસા ઉદ્ઘાર. (તૈયાર છ.)	રૂ. ૦-૨-૦
૨ શ્રી સામાયક સૂત્ર. ભૂળ ભાવાર્થ વિશેયાર્થ સહિત. (શ્રી નેન એન્ઝ્યુકેશનબોર્ડ નેન પાઇશાળાઓ માટે મંજુર કરેલા).	રૂ. ૦-૨-૬
૩ શ્રી હેવસિરાઈ પ્રતિક્રમણ	રૂ. ૦-૧૦-૦
૪ શ્રી પંચ પ્રતિક્રમણ સુત્ર	રૂ. ૧-૪-૦

શ્રી જૈન આત્માનંહ શાતાંભિહ સિરિઝ.

(અથમાળા) તરફથી પ્રકાશિત થયેલા અને થતાં પુસ્તકો.	
૧ શ્રી વીતાંગ મહાહેવ સ્તોત્ર ભૂળ	૦-૨-૦
૨ પ્રાકૃતાચાકરણ. (અષ્ટમાધ્યાય સૂત્રપાઠ)	૦-૪-૦
૩ શ્રી વીતાંગ-મહાહેવ સ્તોત્ર ભૂળ સાથે ભાગાંતર	૦-૪-૦
૪ શ્રી વિજયાનંદસૂરીદીર્ઘ (શ્રી આત્મારામણ મહારાજ) નું જીવનચરિત ૦-૮-૦	

છપાતાં અંથે.

૧ આરિત્રપૂજા, પંચતીર્થ પૂજા, શ્રી પંચપરમેષ્ઠી પૂજા (ગુજરાતી અક્ષરમાં)	
૨ શ્રી નવસમરણાદિ સ્તોત્ર સન્હેદ્રાદિ.	
૩ શ્રી ત્રિપાત્રીલાકા મુર્દુ ચરિત્ર (ભૂળ દર્શ પર્વ) પ્રત તથા બુકાડારે. (નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં)	
૪ વાતુપારાયણ,	
૫ શ્રી વૈરાગ્ય કલેક્શન (શ્રી યોગવિજયજીહૃત).	

આનંદ [આનંદ] પ્રેસમાં શેડ ટેવચંદ હામજાએ છાયં. — ભાગાંતર.